leto 2015, letnik XVI
številka 1

TISKOVINA

Naša bolnišnica

Revija Univerzitetnega kliničnega centra Maribor

UKC MARIBOR

Kazalo

2 Kazalo
3 Uvodnik
4 2. izredna seja Sveta zavoda
4 Delna selitev mariborske urgence
6 Poročilo z druge učne delavnice z naslovom "Obravnava zdrave ženske v ginekološki dispanzerski ambulanti"
8 Strokovno izobraževanje s področja peritonealne dialize
9 Strokovno srečanje Perkutana endoskopska gastrostoma – teorija in praksa
11 Obisk forenzičnega psihiatra Franca Scarpe iz Firenc na Oddelku za psihiatrijo
12 Izzivi v forenzični psihiatriji
14 Delavnice – obvladovanje agresivnih stanj
14 Delavnice 4 jeziki vodenja in motiviranja
15 Priznanje za strokovne dosežke timu delovne terapije na IFRM – čestitamo
16 Svečana slovesnost s podelitvijo najvišjih priznanj za strokovno delo
21 Donacija Pikapolonice za otroke na pediatriji
21 Valdorfski vrtec podari igrače
22 Mark je narisal portrete zdravstvenega osebja
23 Raper Jose razveselil otroke na mariborski pediatriji
23 Plezajoči božički
24 ŠOUM obiskal otroke na pediatriji na predbožični dan
25 Praznične delavnice prostovoljcev Srednje šole za gostinstvo in turizem Maribor
26 Bodi zvezda, ne meči petard
27 Novoletni sprejem za zaposlene
27 Sprejem za upokojence
28 Otroci iz vrtca Ivana Glinška so voščili ob dnevu žena
28 Sprehod skozi letne čase
29 Razstava Efka in Liberata
30 Drugi božični koncert pevskega zbora La vita
32 UKC Maribor osvojil skupno 1. Mesto na že 21. Zimskih športnih igrah zdravstvenih in socialnih zavodov mariborske regije
36 Koncert za člane Zdravniškega društva Maribor
38 France Grandovec in Stjepan Žiger častna člana Zdravniške zbornice
39 Pismo pacienta na temo komunikacija v zdravstvu
41 Še vemo zakaj praznujemo 1. maj?
42 In memoriam
45 Zahvale
48 Iz kuhinje
50 Šale
50 Pravopisni kotiček
51 Pustno vzdušje v UKC Maribor
52 Napovednik dogodkov

Direktor:
prim. doc. dr. Gregor Pivec, dr. med.

Glavni in odgovorni urednik: Janez Lencl, univ. dipl. ing.

Uredniški odbor:
doc. dr. Darja Arko, dr. med., doc. dr. Vojko Flis, dr. med., Zdenka Kidrič, dipl. ekon., Tina Škerbinc Muzlovič (T. Š. M.), univ. dipl. medij.kom., Špela Pavlin, univ. dipl. kom. (Š. P.), Ksenija Pirš, dipl. m. s., Ksenija Trčko, univ. dipl. prav.

Lektorici:
Urška Jodl Skalicky, mag. phil., Urška Antonič, prof. ang.

Fotografije:
UKC Maribor, Rebeka Gerlič (R. G.), univ. dipl. ekon.

Naklada:
3.000 izvodov

Grafično oblikovanje in tisk:
Evrografis d. o. o.

Naslov uredništva:
Univerzitetni klinični center Maribor, za uredništvo Naše bolnišnice, Ljubljanska ulica 5, 2000 Maribor
Uredništvo si pridržuje pravico, da po potrebi skrajša ali slogovno popravi članke.

Fotografija na naslovnici in zadnji strani:
Marina Kodrič

Naša bolnišnica je dostopna tudi na spletni strani www.ukc-mb.si.

Uvodnik

V naravi že lahko opazimo cvetenje zvončkov, trobentic, teloha in tudi sonce nas prijetno razvaja. Tema se umika svetlobi in dan se je opazno podaljšal. Tudi napovedi zdravstvene blagajne so obetavne, saj naj bi poslovala z dobičkom. Po napovedih ministrice za zdravje naj bi luč sveta zagledala zdravstvena reforma.

Pri nas se intenzivno nadaljujejo dela v novonastajajočem urgentnem centru, ki v običajno mirno bolnišnično okolje vnašajo nekaj vznemirjenja. Aktivnosti za odprtje onkološkega oddelka potekajo s polno paro in na usposabljanje v tujino odhajajo strokovnjaki, ki bodo letos pričeli z obravnavo bolnikov v Mariboru.

Marec je mesec, ko praznujejo žene in matere, zato bi njihovo vlogo rad še posebej izpostavil. Brez njih namreč naša ustanova ne bi bila to, kar je, in ne bi dosegala razvojnih rezultatov. Hvala vsem bivšim in sedanjim sodelavkam za vaš trud in prispevek!

Janez Lencl, univ. dipl. ing.
glavni in odgovorni urednik

2. izredna seja Sveta zavoda

Avtor: Š. P.
Foto: R. G.

V sredini februarja so člani Sveta zavoda sklicali 2. izredno sejo, na kateri so obravnavali 4. spremembo Plana investicij v okviru finančnega načrta za leto 2014 ter začasni kadrovski načrt za področje Oddelka za onkologijo.

V lanskem letu je Svet zavoda sprejel tri spremembe Plana investicij zaradi novih dogajanj pri najpomembnejših investicijah v UKC Maribor; za področje izgradnje Urgentnega centra in nujne investicije na področju interventne kardiologije. Za potrebe zagotavljanja kvalitetne nemotene oskrbe pacientov z različnimi srčnimi obolenji smo načrtovali izvedbo formiranja dodatnih, novih prostorov za izvajanje invazivnih kirurških posegov kot tudi nabavo nove sodobne RTG-aparature za izvajanje kardioloških posegov. Po objavi javnega naročila za formiranje dodatnega laboratorija za interventno in invazivno kardiologijo ter analizi prejetih ponudb je bilo ugotovljeno, da je bilo za omenjeno investicijo namenjenih premalo sredstev. V ta namen je bila potrebna 4. sprememba Plana investicij, v kateri so sredstva prerazporejena glede na potrebne investicije.

Po dolgoletnih prizadevanjih je UKC Maribor z izgradnjo Oddelka za onkologijo še korak bliže viziji, da zagotovi multidisciplinarno in celostno zdravstveno obravnavo vseh bolnikov. V ta namen so članom Sveta zavoda predstavili začasni kadrovski načrt za potrebe začetka delovanja oddelka, kjer v prvi fazi predvidevajo enajst zaposlitev.

Direktor UKC Maribor s sodelavci.

Delna selitev mariborske urgence

Avtor: Roman Košir
Foto: R. G.

Sredi januarja smo dočakali delno selitev mariborske urgence v del prenovljenih prostorov. Težko pričakovana podoba novega urgentnega centra še ni dokončna, saj je preurejena le polovica načrtovanega, druga polovica pa se še prenavlja. Sprva skeptično vzdušje zaposlenih; tako zdravnikov in osebja iz zdravstvenega doma kot kirurgov in osebja UKC Maribor se je hitro spremenilo v navdušenje. Zdaj res delamo z roko v roki, saj imamo medsebojno povezane prostore.

Pregledovalni prostor (skupaj bo na voljo enajst pregledovalnih mest).

Načrt enovitega urgentnega centra narekuje homogeno ekipo vseh treh služb, kar pomeni skupno triažo, hitrejšo razporeditev in obravnavo pacientov, zmanjšanje podvajanja, umik administrativnih ovir, logično razporejanje kadrov, skrb za skupno opremo itd. Vse je odvisno od tega, kdaj bo končana gradnja in novega pravilnika o organizaciji NMP, ki bo posegel tudi v notranjo organizacijo urgentnih centrov.

Z delno selitvijo v prenovljene prostore se je spremenilo predvsem to, da je sedaj službi, ki deluje v okviru zdravstvenega doma (ambulanta za nujno medicinsko pomoč - NMP) in službi kirurške nujne pomoči na voljo enotna triaža, tako da se že na tem mestu bolniki lahko razdelijo po področjih in določi nujnost njihovega stanja. Druga bistvena razlika je poveza-

Administrativni sprejem in triaža - predvideni sta dve triažni mesti.

nost zdravnikov obeh služb, ki si sedaj delijo štiri pregledovalne prostore, povezuje jih skupni administrativni del, kjer dejansko prihaja do medsebojnih pogovorov o bolnikih, ki jih z napotnico ne pošiljamo več od vrat do vrat. Prav tako si obe

Predprostor za administracijo.

Nova velika opazovalnica s trinajstimi posteljami; skupaj bo na voljo triindvajset opazovalnih postelj.

službi delita skupni prostor za opazovanje, kjer je trenutno 13 postelj. Tudi ostali prostori so skupni.

V prostorih novozgrajenega dela delujejo kontrolne travmatološke ambulante, zato smo morali zanje vzpostaviti začasne ambulantne prostore, zaradi česar je nastalo nekaj težav z mavčarno, ki je občasno premajhna za dvojno število pacientov, saj je v novem delu načrtovana še ena mavčarna, nove travmatološke ambulante, celoten internistični (bolezenski) del in ostali prostori. Kljub selitvi v novozgrajeni del služba nujne internistične pomoči do konca poletja ostaja dislocirana na stari lokaciji, nato pa se bo tudi ta služba preselila v prostore novega urgentnega centra.

Za nemoteno delovanje Urgentnega centra trenutno najbolj potrebujemo vso ostalo opremo, še najbolj pa nov rentgenski aparat. Zaradi gradnje drugega dela urgentnega centra imamo en rentgenski aparat manj. To pomeni, da sta aparata, ki sta ostala na radiološkem oddelku, precej bolj obremenjena. Javni razpis za sedem slovenskih urgenc je končan. Upamo, da bo izbor ponudnikov potekal brez zapletov in bo vsa oprema pravočasno dobavljena. Konec gradnje mariborske urgence je predviden avgusta.

Čakalnica poškodbenega (kirurškega) dela.

Poročilo z druge učne delavnice z naslovom "Obravnava zdrave ženske v ginekološki dispanzerski ambulanti"

Avtor: Sarah Dobnik, Iztok Takač
Foto: R. G.

V petek, 23. januarja 2015, je v UKC Maribor potekala druga učna delavnica z naslovom Obravnava zdrave ženske v ginekološki dispanzerski ambulanti v organizaciji Klinike za ginekologijo in perinatologijo UKC Maribor. Učna delavnica je bila namenjena zdravnikom specializantom in specialistom ginekologije in porodništva, specializantom in specialistom družinske medicine, zdravnikom pripravnikom, medicinskim sestram in zdravstvenim administratorjem iz celotne Slovenije. Učne delavnice se je udeležilo 69 poslušalcev iz cele Slovenije in 17 predavateljev.

Teme tokratnih predavanj so bile razdeljene v dva večja vsebinska sklopa. V prvem sklopu so pod naslovom Zdravniška obravnava zdrave ženske priznani strokovnjaki predstavili obravnavo zdrave ženske, od splošnega preventivnega pregleda do najpogostejših in usmerjenih vprašanj, s katerimi se ginekologi vsakodnevno srečujejo v dispanzerskih ambulantah. V prvem predavanju nam je predstojnik Klinike za ginekologijo in perinatologijo UKC Maribor red. prof. dr. Iztok Takač predstavil osnove ginekološke anamneze in ginekološkega pregleda ter pravilen postopek odvzema brisa materničnega vratu. Prim. Danilo Maurič nam je predstavil ginekološki pregled in svetovanje pri mladostnicah. Sledilo je predavanje doc. dr. Darje Arko o pregledu dojk, razlogih za napotitev v Center za bolezni dojk in predstavitev delovanja državnega presejalnega programa za raka dojk – DORA. Predavanje doc. dr. Vilme Kovač se je dotaknilo tematike kontraceptivov, ki jih imamo na voljo v Sloveniji in poteku kontracepcijskega svetovanja z namenom poiskati najprimernejšo obliko kontracepcije za vsako posameznico v skladu z njenimi željami in potrebami. Sledila so nekoliko bolj specifična predavanja na temo citološke analize in klasifikacije BMV prim. izr. prof. dr. Alenke Repše Fokter in fiziologije normalnega menstrualnega ciklusa in nepravilnih krvavitev doc. dr. Vide Gavrić Lovrec. O klimakteriju in pomenopavzalnem obdobju ter hormonsko nadomestnem zdravljenju, za katerega se še vedno odloči relativno majhen odstotek žensk v perimenopavzalnem obdobju, nam je predavala doc. dr. Branka Žegura. Pomembno, a marsikdaj prikrito problematiko spolnih motenj nam je pojasnila asist. Maja Lampelj.

Strokovna direktorica UKC Maribor med predavanjem na učni delavnici »Obravnava zdrave ženske v ginekološki dispanzerski ambulanti«.

Drugi sklop je zajemal predavanja s področja administrativnih vidikov obravnave zdrave ženske. Predavatelji so se osredotočili na pravila in pravilnike Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) pri evidentiranju in obračunavanju zdravstvenih storitev, šifrantih, čakalnih dobah in prikaz letega na posameznih primerih iz vsakodnevne prakse. Prvo predavanje tega sklopa predavateljev Tadeje Štrumbelj in dr. Roberta Medveda se je dotaknilo tematike pisnega soglasja za preglede in preiskave, ki sledijo med zdravniško obravnavo in so nemalokrat nujno potrebne za postavitev pravilne diagnoze ter zdravljenja. Prim. Tatjana Kodrič nam je predstavila kolposkopijo kot del presejalnega programa za odkrivanje prekanceroz materničnega vratu, indikacije za preiskavo ter terminologijo, ki se uporablja v opisovanju lezije. Rešitev, ki se imenuje elektronski karton v ginekološki ambulanti (EAK) in bi zdravnikom olajšala delo, zmanjšala zdravniško birokracijo in neskončno izpolnjevanje raznoraznih obrazcev, hkrati pa bi omogočala analize procesov dela, statistične in stroškovne analize, sta nam predstavili izr. prof. dr. Bojana Pinter in Vesna

Rugelj. Perečo tematiko s področja umetne prekinitve nosečnosti in prijave fetalne smrti je pojasnila asist. mag. Irena Kirar Fazarinc, Aleksandra Bola Natek nam je razložila pravila ZZZS pri evidentiranju in obračunavanju zdravstvenih storitev. Doc. dr. Damir Franić nam je iz lastnih izkušenj pojasnil, kaj je koncesija, kako poteka delo zdravnikov koncesionarjev, posebnosti ter prednosti in slabosti tega razmerja v primerjavi z javnimi zdravstvenimi zavodi. Asist. Veselin Šučur, zaposlen v JZ ZD Ptuj, nam je predstavil dobre in slabe strani glavarinskega modela, glavarinske količnike ter financiranje po kriteriju leteh. Sledilo je podrobno predavanje o napotitvah na sekundarni in terciarni nivo, pooblastilih, ki jih določimo z napotnico, stopnji nujnosti in časovni veljavnosti napotnice ter tudi o na novo uvedeni beli napotnici predavateljic Renate Završnik Mihič in Dušanke Bandelj Klančar. Zadnje predavanje tokratne učne delavnice je pripadlo asist. mag. Mateji Marčec, ki se je osredotočila na mednarodno klasifikacijo bolezni, beleženju storitev in posegov s področja ginekologije in perinatologije.

Letošnja celodnevna učna delavnica je predstavila obravnavo zdrave ženske v ginekološki dispanzerski ambulanti z namenom izobraževanja mlajših kolegov, ki se v tovrstno delo šele uvajajo in jim teoretična ter praktična znanja, podana s strani 20 predavateljev iz Slovenije, še kako prav pridejo. Kolegi specialisti s drugih področij medicine pa na ta način pridobijo dodatne informacije in izkušnje.

Tudi letos se je učna delavnica razvila v burno razpravo, ki se je nanašala predvsem na administrativne vidike obravnave zdravih žensk v ginekoloških dispanzerjih in je izpostavila dileme, s katerimi se v vsakodnevni praksi srečujejo vsi udeleženci v ambulantnem delu; od zdravnikov specializantov in specialistov ginekologije in porodništva ter njihovi sodelavci na različnih področjih zdravstva.

Vodja Klinike za ginekologijo in perinatologijo in predsednik organizacijskega odbora red. prof. dr. Iztok Takač je uredil zbornik vabljenih predavanj, ki na 184 straneh nudi vsebino vseh predavanj in na ta način služi kot učno gradivo za študente medicine ter mlade specializante ter tudi za tiste, ki se učne delavnice niso mogli udeležiti.

Udeleženci učne delavnice »Obravnava zdrave ženske v ginekološki dispanzerski ambulanti«.

Strokovno izobraževanje s področja peritonealne dialize

Avtor: Ana Koroša
Foto: R. G.

Oddelek za dializo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor je 23. februarja 2015 pripravil učno delavnico z naslovom Strokovno izobraževanje s področja peritonealne dialize – asistirana peritonealna dializa. Tako smo prvič izvedli srečanje o zdravljenju s peritonealno dializo, namenjeno patronažnim medicinskim sestram in medicinskim sestram v domovih za starejše občane. Poglavitni namen te delavnice je bil prikazati peritonealno dializo kot obetavno metodo nadomestnega zdravljenja, ki je ob pomoči patronažnih sester in zdravstvenega osebja izvedljiva ter priporočljiva tudi za starejše bolnike na domu ter v domovih za starejše občane.

Na začetku srečanja sta nas pozdravili vodja zdravstvene nege Klinike za interno medicino Jožefa Tomažič in vodja zdravstvene nege Oddelka za dializo Betka Špalir Kujavec. Obe sta v nagovoru poudarili povezanost in izobraževanje medicinskih sester na vseh področjih zdravstva, saj bomo na ta način delili teoretično in praktično znanje ter nadgradili zaupanje v zdravljenje s peritonealno dializo, obenem pa ustvarili dobro delujoče time.

V prvem delu izobraževanja je prof. dr. Robert Ekart predstavil kronično ledvično odpoved in metodo nadomestnega zdravljenja s peritonealno dializo. Lidija Miklič je nadaljevala z vlogo medicinske sestre pri izvajanju peritonealne dialize. Ana Koroša je predstavila asistirano peritonealno dializo. Med in po predavanjih se je razvila živahna razprava, kjer so udeleženci prejeli odgovore na različna vprašanja o samem poteku izobraževanja ter naši podpori pri izvajanju peritonealne dialize ter ukrepanju pri morebitnih zapletih.

Delavnice: prikaz postopka menjave vrečk dializne raztopine.

Po odmoru smo pripravili delavnice, ki so potekale v treh sklopih. Predstavili smo kontinuirano ambulantno peritonealno dializo (CAPD) in postopek menjave vrečk dializne raztopine, nego izstopišča peritonealnega katetra ter postopke zdravljenja pri avtomatizirani peritonealni dializi (APD).

Dogodek je predstavljal tudi priložnost za prijetno druženje, izmenjavo mnenj in ustvarjanje medsebojnih vezi, kar je zelo pomembno za naše nadaljnje delo.

Udeleženci srečanja v polni dvorani.

Strokovno srečanje Perkutana endoskopska gastrostoma – teorija in praksa

Avtor: Andreja Ocepek
Foto: Slavica Keršič

Perkutana endoskopska gastrostoma (PEG) je endoskopska metoda, s katero naredimo umetno odprtino skozi trebušno steno do želodca in vzpostavimo povezavo med svetlino želodca in zunanjostjo. Tako omogočimo hranjenje po gastrostomski sondi bolnikom, ki hrane, tekočin in zdravil ne morejo zaužiti preko ust. Metodo je prvič opisal Gauderer s sodelavci z ameriške klinike v Clevelandu leta 1980. Od takrat je z napredkom tehnologije doživela že nekaj posodobitev in različic. Na Oddelku za gastroenterologijo UKC Maribor jo s pridom uporabljamo od leta 2000. Do decembra 2013 smo zaradi motenj hranjenja PEG vstavili že 172 odraslim bolnikom, za potrebe kontinuirane aplikacije zdravila Duo-Dopa pa smo jo v sodelovanju z nevrologi v letih 2008–2013 vstavili 20 bolnikom s Parkinsonovo boleznijo.

Med najpogostejšimi vzroki za motnje hranjenja prevladujejo nevrološke bolezni, kot so stanja po možganski kapi, Parkinsonova bolezen, amiotrofična lateralna skleroza, multipla skleroza, demenca in druge. Sledijo ishemična okvara možganov kot posledica hipoksije med zastojem srca ali po poškodbi glave ter nekatere maligne bolezni, ki povzročajo zaporo zgornjega dela prebavne cevi, npr. rak v področju ORL in požiralniku, redkeje druga stanja.

V zadnjih letih zaznavamo porast vstavitev PEG. Bolniki s PEG so pogosto varovanci zavodov ali domov starejših občanov, kjer se z njimi srečuje in zanje skrbi medicinsko ter negovalno osebje - predvsem medicinske sestre. Strokovno srečanje, ki smo ga 12. februarja 2015 organizirali zaposleni na Oddelku za gastroenterologijo v veliki predavalnici 16. etaže kirurške stolpnice UKC Maribor je bilo namenjeno prav medicinskim sestram.

Zbrane je v uvodu nagovoril in pozdravil predstojnik Oddelka za gastroenterologijo prof. dr. Pavel Skok, ki je v nekaj stavkih povzel zgodovino ter pomen PEG. Strokovno srečanje je bilo razdeljeno na dva dela; teoretični in praktični. V prvem predavanju je Andreja Ocepek opisala metodo vstavitve PEG, indikacije zanjo in kontraindikacije ter potencialne zgodnje in pozne zaplete. Predstavila je retrospektivno raziskavo o zapletih PEG, opravljeno na Oddelku za gastroenterologijo pri naših bolnikih v obdobju od leta 2000 do 2013.

Udeleženci na predavanju.

Sledilo je praktično zasnovano predavanje zdravstvenega tehnika Tadeja Ademoviča z endoskopske enote, ki je z video posnetkom podrobno predstavil vstavitev PEG ter vse postopke pred in takoj po vstavitvi, ki so potrebni za varno obravnavo bolnikov.

Zadnje predavanje o življenju z gastrostomo je podala Petra Kolar, vodja zdravstvene nege Oddelka za gastroenterologijo. Prikazala je zdravstveno nego pri bolnikih s PEG, postopke za vzdrževanje sonde in ukrepe za preprečevanje ter oskrbo kasnih zapletov.

Po odmoru, med katerim so se udeleženci okrepčali s prigrizki, kavo in sokom, je sledil praktični del srečanja. Pripravljene so bile tri delavnice, namenjene seznanitvi in rokovanju s PEG. Udeleženci so se razdelili na tri skupine po osem oseb. Na prvi delavnici je Petra Kolar predstavila različne vrste sond za PEG, ki jih vstavljamo na našem oddelku. Na drugi delavnici je Tadej Ademovič prikazal osnovne principe rokovanja s PEG na modelu želodca. Udeleženci so lahko sami vstavljali in zamenjevali sonde za PEG. Na tretji delavnici je Darja Lorber z endoskopske enote Oddelka za gastroenterologijo pokazala ukrepe ob nehotnem izpadu sonde, v primeru zatekanja želodčne vsebine ob sondi in nego kože v okolici sonde. Udeleženci so tudi na tej delavnici lahko na modelu lutke sami preizkusili prikazane postopke.

Med vsako delavnico se je razvil živahen pogovor, udeleženci so spraševali o ukrepih na primerih iz lastne klinične prakse in izmenjevali svoje izkušnje. Ob koncu posamezne delavnice jih je bilo treba opozoriti na potekel čas, saj tem za pogovor ni zmanjkalo.

Pred zaključkom srečanja so udeleženci izpolnili še vprašalnik, ki je bil namenjen ocenjevanju srečanja; predavanj in praktičnih delavnic ter podajanju konstruktivnih pripomb. Njihova ocena je bila zelo dobra – zadovoljni so bili s praktično naravnanostjo srečanja, želijo si še več podobnih srečanj in delavnic.

Za pomoč pri organizaciji in izvedbi srečanja se zahvaljujem vsem sodelavcem Oddelka za gastroenterologijo ter Slavici Keršič in sodelavkam iz Centra za odnose z javnostmi in marketing. Pri izvedbi praktičnih delavnic so nam priskočila na pomoč nekatera podjetja, ki tržijo PEG sonde v našem okolju. Vsem se zahvaljujem.

Interes za srečanje o PEG je bil zelo velik. Vsi zainteresirani se zaradi omejitve udeležbe srečanja niso mogli udeležiti. Zato načrtujemo, da bomo srečanje ponovili 14. maja 2015 in ga na podlagi pripomb udeležencev prvega srečanja še izboljšali.

Praktična delavnica I.

Praktična delavnica II.

Obisk forenzičnega psihiatra Franca Scarpe iz Firenc na Oddelku za psihiatrijo

Avtor: Anica Prosnik Domjan
Foto: R. G.

Udeleženci med predavanjem.

23. januarja 2015 nas je obiskal predstojnik enote za forenzično psihiatrijo, ki se nahaja v sklopu zavoda za prestajanje kazenskih sankcij v Montelupu v okolici Firenc. Pripravil nam je dvourno predavanje, v katerem je predstavil organizacijo psihiatričnih služb v celotni Italiji ter psihiatrično reformo, ki je potekala pred približno tridesetimi leti pod vodstvom psihiatra Franca Basaglie in je bila usmerjena v skupnostno skrb za duševnega bolnika ter deinstitucionalizacijo. Podal je nekaj statističnih podatkov tako bolnišničnega kot tudi izven bolnišničnega psihiatričnega zdravljenja v Italiji ter izpostavil težave, s katerimi se trenutno soočajo, še posebej pa je poudaril potrebo po prenovi sistema za zdravljenje forenzičnih bolnikov.

Namen njegovega obiska je bil med drugim spoznati delovanje naše nove forenzične enote in programe obravnave, kakor tudi izmenjava strokovnih izkušenj in znanj. Po končanem uradnem delu obiska smo obiskovalcu razkazali znamenitosti Maribora, nad katerim je bil kot svetovni popotnik navdušen, druženje pa smo sklenili z vinsko pokušino pri znanem vinarju v Slovenskih goricah.

Predavatelj

Izzivi v forenzični psihiatriji

Avtor: Ivanka Videčnik
Foto: Matej Kraner

Ob svetovnem dnevu duševnega zdravja smo v sodelovanju s Psihiatrično sekcijo na Oddelku za psihiatrijo organizirali strokovno srečanje Izzivi v forenzični psihiatriji. K sodelovanju smo povabili strokovnjake s področja forenzične psihiatrije. Srečanje, ki je potekalo 10. oktobra 2014 sta oblikovali dve strokovni veji, ki se vsakodnevno prepletata, in sicer zdravstvo ter pravosodje.

Lucija Božikov, ki je zaposlena na Upravi RS za izvrševanje kazenskih sankcij, je predstavila temo z naslovom Sodelovanje zavodov za prestajanje kazni in zapora na področju forenzične psihiatrije. V prispevku je poudarila sodelovanje zavodov za prestajanje kazni zapora z Enoto za forenzično psihiatrijo UKC Maribor. Prikazala je temeljna izhodišča strokovne obravnave zaprtih oseb. Zavodi za prestajanje kazni zapora so po svoji vlogi in organizaciji specifične ustanove. Pri obravnavi zaprtih oseb z duševnimi motnjami je za zagotavljanje ustrezne psihiatrične obravnave ključnega pomena dobro sodelovanje z Enoto za forenzično psihiatrijo. Sledil je prispevek okrožne sodnice dr. Barbare Nerat z naslovom Pogled kazenskega sodnika na forenzično psihiatrijo. Avtorica je skozi oči kazenskega sodnika obravnavala izvršitelje deliktov, ki po določilih Kazenskega zakonika za povzročeno pravno nevzdržno ravnanje ne morejo biti obsojeni na kazen zapora, ampak se jim izreče varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva na forenzičnem psihiatričnem oddelku zdravstvenega zavoda, ki ustreza posebnim varnostnim pogojem, določenim z zakonom. Poudarila je, da je obravnavani varnostni ukrep namenjen varstvu okolice in ne zgolj individualni prevenciji. Asist. mag. Miran Pustoslemšek je nadaljeval z Novostmi v forenzični psihiatriji. Študije so pokazale porast števila forenzičnih pacientov tako v Sloveniji

Branko Bregar, predsednik sekcije MS in ZT v psihiatriji.

Povezovalec Darko Bezenšek in pevski zbor La Vita.

kot po svetu. Med vzroki navajajo predvsem deinstitucionalizacijo, problematično zakonodajo s področja duševnega zdravja, porast prevalence uporabe psihoaktivnih substanc in druge družbene spremembe. Veča se število oseb z duševno motnjo, ki zaradi zmanjšane prištevnosti zagrešijo kazniva dejanja in jim sodišča izrečejo ukrep obveznega zdravljenja ter varovanja v bolnišnici, prav tako pa se veča število oseb z duševno motnjo v zaporih, bodisi v priporu ali s kaznijo zapora. Pravosodni policist in svetovalec Igor Podgorelec je predstavil Vlogo pravosodne policije na Enoti za forenzično psihiatrijo. Pravosodni policisti so na Enoti za forenzično psihiatrijo enakovredno vključeni v celoten zdravstveni tim, ki ga sestavljajo različni strokovnjaki. Naloga pravosodnega policista je neposredno nadziranje in varovanje pacientov na Enoti za forenzično psihiatrijo.

Zdenka Urbanič je opisala strokovno delo v Zavodu za prestajanje kazni zapora Maribor, ki temelji na interdisciplinarnem pristopu ter skupinskih in individualnih metodah dela in je usmerjeno v sodelovanje z zunanjimi inštitucijami. Aleš Zemljič, ki je zaposlen na našem oddelku, je predstavil oceno tveganja za nastanek agresivnosti ter ukrepe za preprečevanje agresivnosti pri pacientu. Predstavil je lestvico očitne agresije, ki zdravstvenim delavcem v klinični praksi predstavlja ustrezen pripomoček za oceno agresivnosti pri pacientu, svojcu, uporabniku zdravstvenih storitev, v ambulanti ali pri obiskovalcu. Na osnovi ocene ocenjevalec lahko predvidi potrebne ukrepe za zmanjšanje ali odstranitev rizičnih faktorjev, ki vodijo do agresivnega vedenja. Znanja in veščine, ki jih potrebuje medicinska sestra na forenzični psihiatriji, je predstavila Sabina Finžgar. Medicinska sestra z izvajanjem aktivnosti zdravstvene nege paciente vključuje v aktivnosti, s

katerimi pridobijo socialne veščine. Timsko delo je eden najpomembnejših načinov, ki se vse bolj uveljavlja in uporablja kot metoda pri delu z ljudmi. Na Enoti za forenzično psihiatrijo se zaposleni aktivno vključujejo v timsko obravnavo pacienta. Ksenija Kegl je predstavila organiziranost tima na tej enoti in opisala njihove aktivnosti. Moralno-etične dileme in probleme sta v zdravstveni negi s področja duševnega zdravja predstavili Nataša Hvala in Aleksandra Ferfolja. Reševanje etičnih dilem v povezavi z zlorabo moči, kjer se predpostavlja, da so v ozadju specifični konflikti ali obremenjujoče situacije, narekuje potrebo po interdisciplinarnem pristopu. Na enoti se srečujemo tudi s starostniki. Pomembno vlogo pri njihovi obravnavi igrajo zaposleni v zdravstveni negi, ki pacientom pomagajo pri ohranjanju kakovosti življenja. To temo je predstavila Suzana Smovnik.

Ob tej priložnosti smo izdali zbornik z recenzijo.

Ob zaključku smo s kulturnim programom obeležili 45-letnico delovanja Sekcije medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v psihiatriji in podelili posebna priznanja na ožjem strokovnem področju zdravstvene nege na psihiatriji. Priznanje, ki ga je prejela naša kolegica Jelka Šenveter, je podelila predsednica Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije Darinka Klemenc. Kulturni program je popestril pevski zbor DMSBZT Maribor in povezovalec programa Darko Bezenšek.

Dobitnica priznanja Jelka Šenveter.

Udeleženci strokovnega srečanja.

Delavnice – obvladovanje agresivnih stanj

Avtor: Ivanka Videčnik
Foto: Arhiv

Novembra smo na Oddelku za psihiatrijo izvedli izobraževanje v obliki tridnevne delavnice (praktična izvedba) s področja obvladovanja agresivnih stanj. V uvodu smo se seznanili z deeskalacijskimi tehnikami, ki nam jih je predstavila Andreja Čelofiga. Delavnice so potekale pod strokovnim vodenjem dr. Branka Gabrovca, in sicer po naslednjem programu:

- položaj in približevanje pacientu,
- vzpostavljanje kontakta in telesnega stika s pacientom,
- spremljanje agitiranega pacienta,
- ukrepanje ob odklonilnosti in pasivnosti pacienta,
- ukrepanje ob težjih oblikah nemira in agresivnosti pri pacientu,
- načini in oblike prijemov v primeru izražene agresije pri pacientu,
- sodelovanje negovalnega tima pri obvladovanju agresivnega stanja pri pacientu.

Udeleženci zaključnega izobraževanja.

Delavnice 4 jeziki vodenja in motiviranja

Avtor: T. Š. M.
Foto: R. G.

Decembra, februarja in marca smo za vodilne zaposlene pripravili delavnice z naslovom 4 jeziki vodenja in motiviranja. Delavnic se je udeležilo okoli 150 udeležencev.

Gre za aktivne delavnice, ki jih je izvajala mag. Suzana Ester Car.

Na predavanjih so udeleženci spoznali, kako pomembni so odnosi za uspešno in učinkovito delo s pacienti ali sodelavci. Seznanili so se tudi s teorijo zavedanja odnosov in uporabnostjo načel v sporazumevanju.

Udeleženci so spoznali orodja vodenja in motiviranja SDI ter se naučili govoriti in prepoznavati 4 različne jezike sporazumevanja oziroma vodenja ter motiviranja. Spoznali so štiri različne sisteme vrednot, ki nas motivirajo in definirali tudi svoj sistem vrednot. Trenirali so prepoznavanje sistemov vrednot in na podlagi lastnih izkušenj definirali ustrezne pristope v vodenju in motiviranju.

Med drugim so se naučili prepoznavati problematične sodelavce in pristope do le-teh. Spoznali so tudi sprožilce konfliktov in načine, kako se jim izogniti.
Program je potekal v obliki interaktivne delavnice s praktičnimi primeri in vajami.

Vodja delavnic Suzana Ester Car.

Priznanje za strokovne dosežke timu delovne terapije na IFRM – čestitamo

Avtor: Breda Jesenšek Papež
Foto: Arhiv IFRM

Z zanosom in radostjo poročamo o laskavi nagradi, ki jo je decembra 2015 Zbornica delovnih terapevtov Slovenije namenila celotnemu timu diplomiranih delovnih terapevtk Inštituta za fizikalno in rehabilitacijsko medicino UKC Maribor.

Profil delovne terapevtke je v laični javnosti in žal tudi v mnogih strokovnih krogih vedno slabše prepoznaven. Že rehabilitacijska medicina kot relativno mlada medicinska veja si je trudoma utirala pot v slovenskem prostoru; še teže pa se je kot nepogrešljiv del rehabilitacijskega tima uveljavljala delovna terapija. Mnogi še vedno terapevtsko aktivnost in delo povezujejo samo z obravnavo starostnikov in duševno bolnih. Od prvih začetkov delovne terapije v Sloveniji, ki sega v leto 1964, ko je bil v Ljubljani organiziran samostojni študijski program, do danes, se je ta medicinska stroka počasi, a vztrajno širila izza zidov domov upokojencev in psihiatričnih ustanov. Delovnega terapevta je tako sčasoma pripeljala neposredno ob posteljo somatskega bolnika, ne glede na njegovo starost in patologijo.

Še tako dobro teoretično podprta stroka pa izniči svoje učitelje in samo sebe, če za njo ne stojijo izvajalci, ki to znanje smelo prenašajo v prakso in delo opravljajo s ponosom, ljubeznijo, z izostrenim občutkom do bolnikov in sodelavcev. In prav takšne so naše delovne terapevtke. Vsak problem sprejmejo kot izziv, vsako oviro obrnejo v priložnost za iskanje boljših rešitev, vsak komunikacijski šum nadgradijo z izboljšanjem medosebnih odnosov. Tako jih doživljamo sodelavci, tako jih opisujejo tudi naši bolniki.

Slavje ob laskavem priznanju tudi v »domači hiši«.

Nagrajenke skupaj s predsednico SZDT Zdenko Pihlar (druga z desne). Od leve: Maša Frangež, Milena Špes,Aleksandra Orož Koprivnik in Zvezdana Sužnik.

Četrtstoletna zgodovina prisotnosti delovnih terapevtov na našem inštitutu zgovorno priča o tem, da smo orali ledino na področju vključevanja delovne terapije v zgodnjo bolnišnično rehabilitacijo kirurških in ortopedskih bolnikov. Sejali smo dobro seme, ki je po letih prizadevnega dela in strokovnega nadgrajevanja obrodilo žlahtne in nacionalno odmevne sadove. Kaj o njih misli vrh stroke v državi, skrajšano povzemamo iz utemeljitve, ki so jo 18. 12. 2014 predstavili na slavnostni podelitvi priznanja v Ljubljani:

»Pred 25 leti so na tedanjem Oddelku za medicinsko rehabilitacijo v Splošni bolnišnici Maribor zaposlili prvo delovno terapevtko. Danes štiri redno zaposlene delovne terapevtke v UKC Maribor na Inštitutu za fizikalno in rehabilitacijsko medicino nudijo delovno-terapevtske storitve uporabnikom s širšega področja severovzhodne Slovenije. S svojimi specialnimi znanji pomagajo ljudem po poškodbi rok, okvari centralnega živčnega sistema in po opeklinah, da se vključijo v aktivnosti vsakodnevnega življenja. Njihovo delo bogati tenkočutni odnos do sočloveka, pozitivna energija, dolgoletne izkušnje in bogata zakladnica znanja.

V želji po novem znanju in čim bolj kakovostni obravnavi pacientov se redno udeležujejo raznih strokovnih izpopolnjevanj in izobraževanj. Pridobljeno znanje uspešno prenašajo v prakso in tako nenehno skrbijo za razvoj delovne terapije na Inštitutu za fizikalno in rehabilitacijsko medicino v UKC Maribor. Odlikuje jih strokovnost, predanost poklicu, empatija, srčnost, entuziazem, vedoželjnost in kreativnost. Celoten tim deluje izredno profesionalno in vzajemno.

Svoje bogato znanje in dolgoletne izkušnje nesebično delijo s študenti delovne terapije in mlajšimi kolegi. Prepoznavnost stroke širijo tudi med bodoče zdravnike na mariborski Medicinski fakulteti. Na različne načine širijo vedenje o delovni terapiji tako med laično kot strokovno javnost. Aktivno sodelujejo na različnih strokovnih srečanjih doma in v tujini. Že od ustanovitve so aktivne članice strokovnega združenja Zbornice delovnih terapevtov Slovenije. So tudi aktivne članice Slovenskega društva za rehabilitacijo roke. V obeh združenjih sodelujejo kot organizatorke in aktivne udeleženke raznih seminarjev ter kongresov. Veliko energije vlagajo v organizacijo in v zadnjem času tudi vodenje delavnic s področja izdelave opornic.«

Še več bi lahko zapisali o odličnosti in srčnosti naših delovnih terapevtk in ne bi pretiravali. A bodi dovolj, da hvala ne zastre lovorike. Priznanja se na IFRM skupaj veselimo vsi, ki z njimi delimo službeni vsakdan, saj imamo radi naše »delovne« Mileno Špes, Zvezdano Sužnik, Aleksandro Orož Koprivnik in Mašo Frangež!

Svečana slovesnost s podelitvijo najvišjih priznanj za strokovno delo

Avtor: Ksenija Pirš
Foto: Davorin Flis in osebni arhiv

DRUŠTVO MEDICINSKIH SESTER, BABIC IN ZDRAVSTVENIH TEHNIKOV MARIBOR

Spoštovanje in priznanje smo izkazali mnogim prizadevanjem, prelomnicam in vlogi zaposlenih v zdravstveni ter babiški negi, ki na vseh ravneh delovanja odgovorno razvijajo svoje strokovno področje.

Večer smo namenili podelitvi najvišjih priznanj društva za strokovno delo, srebrnega znaka ter naziva častna članica društva. Podelili smo priznanja za delo, ki je častno, ker ga zaznamuje ne le dolžnost, temveč zavzetost nagrajencev, ki svoje vrednosti ne povezujejo s priznanji drugih, temveč potrditev pri delu iščejo v njegovem namenu in se z znanjem, odgovornostjo ter zaupanjem posvečajo delu z ljudmi.

Voščilu ste se pridružili tudi nekateri sodelavci. S svojo prisotnostjo ste pokazali, da nam vloge, ki jo imata zdravstvena in babiška nega, ni težko pripisati, s svojimi besedami pa ste izrekli spoštovanje poslanstvu, ki ga opravljamo. Slednje je še posebej spodbudno, saj govori o zavedanju, da so za odgovorno delo potrebna sožitja in skupna prizadevanja.

V preddverju dvorane smo si ogledali zgodovinsko razstavo »Efka in Liberata«, ki so jo pripravile aktivne članice Skupine za ohranjanje zgodovine v regiji Silva Vuga, Marjeta Kokoš in doc. dr. Jadranka Stričević. Razstava bo letos na ogled v prostorih društva.

Utrinek obsežnega zgodovinskega raziskovanja o »Efki in Liberati.

Društvo je podelilo najvišje priznanje za posebne dosežke na področju zdravstvene in babiške nege, srebrni znak in naziv častna članica društva. Priznanje **srebrni znak** so prejele: Bojana Fištravec, ZD Maribor, Ladislava Kovačič, ZD Lenart, Jožica Štiher, Sončni dom, Terezija Trafela, UKC Maribor, Danica Trifunovič, UKC Maribor in Ivanka Videčnik, UKC Maribor. Naziv **častna članica društva** je prejela **Marjeta Kokoš**.

Dobitnice priznanj (z leve proti desni): Ksenija Pirš, predsednica društva, Ivanka Videčnik, Jožica Štiher, Bojana Fištravec, Marjeta Kokoš, Terezija Trafela, Ladislava Kovačič, Danica Trifunovič, Milena Frankič, predsednica Komisije za priznanja.

Terezija Trafela je svojo poklicno pot pričela v Splošni bolnišnici Ptuj. Kasneje se je na svojo veliko željo zaposlila v takratni Splošni bolnišnici Maribor. Sprva se je s svojim strokovnim znanjem razdajala kirurški zdravstveni negi, danes pa je predana delu na Oddelku za dializo.

Terezija Trafela

Strokovno in organizacijsko delo medicinske sestre pri kroničnem, dializnem pacientu izvaja skrbno in odgovorno. Zaveda se, da se je treba nenehno strokovno izobraževati in usposabljati, zato svoje znanje redno dopolnjuje na seminarjih in učnih delavnicah ter ga prenaša na sodelavce, dijake in novo zaposlene.

Zinko odlikujejo vrednote, kot so natančnost, vztrajnost, požrtvovalnost, humanost in odgovornost za delo. Njena visoka moralna načela in strokovno znanje odlikujejo medicinsko sestro s humanim in profesionalnim pristopom do pacientov, njihovih svojcev in sodelavcev.

Skrb za pacienta je njeno najpomembnejše vodilo v zdravstveni negi. Ponosna je na svoj poklic, ki ga z veseljem opravlja. Aktivno sodeluje pri vseh aktivnostih, povezanih z zdravstveno nego.

Svoje obsežno strokovno zdravstveno-vzgojno znanje prenaša tako na paciente in njihove svojce, kakor tudi na dijake in sodelavce. Že od samega začetka poklicne poti je članica regijskega društva Maribor in članica Zbornice - Zveze.

Terezija Trafela ima izredne zasluge pri uveljavljanju zdravstvene nege na področju dialize in s tem velik vpliv na krepitev vloge dela medicinskih sester v zdravstvenem sistemu. Njeno vodilo je slediti strategiji razvoja zdravstvene nege s poudarkom na področju dialize in nefrologije, saj se zaveda, da mora biti sodobna zdravstvena nega kakovostna, varna, učinkovita in humana.

Predlagatelji:
- sodelavci Oddelka za dializo Klinike za interno medicino UKC Maribor
- kolegij Strokovnih vodij zdravstvene nege Klinike za interno medicino UKC Maribor
- Služba zdravstvene nege UKC Maribor

ČESTITAMO!

Danica Trifunovič
Za Danico Trifunović je bil regionalni medicinski center v Doboju prvi zavod, kjer je pričela graditi mozaik svoje kariere. Po preselitvi v Slovenijo je svoje delo nadaljevala na Kliniki za ginekologijo in perinatologijo UKC Maribor. Zaupala je svojemu znanju in razmišljanju in si kmalu pridobila sloves dobre medicinske sestre.

Ves čas svojega poklicnega delovanja je bila borka za vrednote v zdravstveni negi, kar je izkazovala tudi z lastnim delom.

Danica Trifunovič

Odlikujejo jo vrednote, kot so strokovnost, organiziranost, resnicoljubnost in redoljubnost pri delu ter profesionalna komunikacija.

Zadnja leta je na oddelku enote za sistemsko onkološko zdravljenje svoje strokovno znanje posvečala pacientkam na sistemskem zdravljenju. Poleg standardnega spremljanja teh pacientk med zdravljenjem s citostatiki se je intenzivno ukvarjala z zdravstveno-vzgojnim delo in poučevanjem o načinih premagovanja stranskih učinkov zdravljenja v domačem okolju. Pacientkam so na voljo številne zdravstveno-vzgojne zloženke, za katere ima prav Danica Trifunovič velike zasluge. S svojo neformalno komunikacijo je uspešna pri preusmerjanju onkoloških pacientk od bolezni in zdravil.

Leta 2006 je opravila osnovno izobraževanje za prostovoljko v Hospicu. Z znanjem, ki ga je osvojila na izobraževanju, pripomore h kakovostnejši obravnavi onkoloških pacientk in njihovih svojcev, še posebej umirajočih pacientk. S svojimi strokovnimi prispevki aktivno sodeluje pri internih strokovnih sestankih.

Danica Trifunović je članica DMSBZT Maribor in predstavlja steber dobre medicinske sestre v kliničnem okolju, kjer svoje bogato strokovno znanje in izkušnje deli s sodelavci. Čez nekaj mesecev bo svojo poklicno pot zaključila. Sodelavci so zapisali, da jo bodo zelo pogrešali, prav tako jo bodo pogrešale njene pacientke.

Predlagatelji:

- kolegij Strokovnih vodij zdravstvene nege Klinike za ginekologijo in perinatologijo
- sodelavci vseh ginekoloških oddelkov: Oddelek za ginekološko onkologijo in onkologijo dojk, Oddelek za splošno ginekologijo in ginekološko urologijo, Oddelek za reproduktivno medicino in ginekološko endokrinologijo ter Ginekološko-perinatološke ambulante
- Služba zdravstvene nege UKC Maribor

ČESTITAMO!

Ivanka Videčnik je svojo karierno pot začela z zaposlitvijo na Oddelku za psihiatrijo v takratni Splošni bolnišnici Maribor, kjer je še danes zaposlena kot strokovna vodja zdravstvene nege Oddelka za psihiatrijo UKC Maribor.

Ves čas svoje poklicne poti ostaja zvesta psihiatričnemu področju zdravstvene nege, kjer strokovnemu znanju pušča pomemben pečat. Tovrstna prizadevanja so postala prepoznavna za področje psihiatrične zdravstvene nege Univerzitetnega kliničnega centra Maribor. Je članica delovne skupine glavnih medicinskih sester v psihiatrični zdravstveni negi, Sekcije medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v psihiatriji, kjer skrbi za razvoj strokovnega področja psihiatrične zdravstvene nege.

S svojim strokovnim prispevkom je leta 2011 prispevala k izdaji učbenika Duševno zdravje in zdravstvena nega. Aktivno sodeluje in organizira Funkcionalna izobraževanja iz psihiatrične zdravstvene nege, na strokovnih seminarjih in pri orga-

nizacijskih ter uredniških aktivnostih.

Skrbi za uravnoteženo organizacijo, dobre medosebne odnose, obvladovanje napornih in velikokrat težkih delovnih pogojev na delovnem mestu ter za preprečevanje izgorevanja.

Ivanka Videčnik

Ivanka Videčnik je habilitirana strokovna sodelavka Univerze v Mariboru za predmetno področje zdravstvena nega. Je članica Zbornice – Zveze in Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor.

Vse od ustanovitve je članica pevskega zbora »La Vita« DMS-BZT Maribor.

S svojo profesionalno samopodobo predstavlja in suvereno zastopa svojo poklicno skupino. Je medicinska sestra, ki je do pacientov razvila veliko mero pristne empatije, varne čustvene razdalje in potrpežljivosti. Ima posluh za čustveno doživljanje pacientov ter razume njihovo vedenje. K pacientom pristopa z razumevanjem za njihovo stisko. S prijaznostjo, toplino in spoštljivostjo sprejema drugačnost. Odlikuje jo subtilno razvit občutek za pomoč sočloveku, ki je ob enem tudi njen temeljni motivator pri delu.

Predlagatelji:
- Sodelavci Oddelka za psihiatrijo
- Služba zdravstvene nege UKC Maribor

ČESTITAMO!

Naziv **častna članica je prejela medicinska sestra, ki je bila dolga leta zaposlena v Splošni bolnišnici Maribor, kjer je po upokojitvi vseskozi aktivno sodelovala tudi kot mentorica Fakultete za zdravstvene vede.**

Marjeta Kokoš je otroštvo in rano mladost preživljala v Radečah pri Zidanem mostu. Gimnazijo je obiskovala v Celju. Po veliki maturi je študirala na Višji šoli za medicinske sestre v Ljubljani in diplomirala leta 1960. Poklicno pot je pričela v obratni ambulanti tovarne v Trbovljah. Kmalu se je preselila v Maribor in se kot operacijska medicinska sestra zaposlila na porodnem oddelku Splošne bolnišnice Maribor.

Po skoraj desetih letih bolnišničnega delovanja je prejela povabilo za vključitev v učiteljski tim Srednje šole za medicinske sestre v Mariboru. V želji, da se preizkusi v pedagoškem delu, je leta 1970 ta izziv sprejela. Tako je stopila na pedagoško pot zdravstvene nege, kamor se je pozneje vedno znova vračala. Opravila je pedagoški izpit in nadaljevala z nadgradnjo lastnega izobraževanja, študirala organizacijo zdravstva in leta 1979 diplomirala na Fakulteti za organizacijo dela Univerze v Mariboru. Širila je področje svojega družbenega delovanja in delovala pri Izobraževalni skupnosti Slovenije, bila je članica Republiškega strokovnega kolegija za zdravstveno nego pri Ministrstvu za zdravstvo Slovenije, članica izvršnega odbora Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, članica projektne skupine za normative in standarde pri Zavodu za zdravstveno varstvo Slovenije ter članica uredniškega odbora Zdravstvenega zbornika. Bila je aktivna udeleženka na številnih seminarjih, konferencah in kongresih, predavala je doma in v tujini.
Nato je bila na Višji šoli za zdravstvene delavce Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani, ki je odprla svojo zunanjo enoto za študij ob delu v Mariboru, imenovana za predavateljico in koordinatorico. Leta 1982 je bila s habilitacijo izvoljena v naziv asistenta za predmete organizacija zdravstva, organizacija socialnega varstva in ekonomika v zdravstvu.

Sodelovala je tudi v štiriletni, večnacionalni, vseevropski, znanstveno-raziskovalni študiji z naslovom POTREBE LJUDI PO ZDRAVSTVENI NEGI v organizaciji TOZD patronažno varstvo ZD dr. Adolfa Drolca v Mariboru. Povabljena je bila v vodstveni tim raziskovalne skupine in se v ta namen leta 1982 v Kopenhagnu izobraževala iz raziskovalne metodike na področju zdravstvene nege. Sodelovala je pri prenosu v raziskovalni študiji spoznane najsodobnejše metode dela PROCES ZDRAVSTVENE NEGE v slovensko profesijo zdravstvene nege in tako prispevala svoj delež na razvojni poti v slovenski zdravstveni negi.

Po 16 letih dela na Srednji zdravstveni šoli je bila povabljena na Mestno občino Maribor, kjer je pri Komiteju za družbene dejavnosti prevzela delo svetovalke za področje zdravstvenega in socialnega varstva. Leta 1987 je bila poslana na delovno mesto direktorice Doma upokojencev Danice Vogrinec Maribor. Njeno strokovno znanje in organizacijske sposobnosti so izjemno pripomogle k reševanju razpadajoče enote Doma v Viltušu, na noge je postavljala novogradnjo Doma na Taboru in prenavljala stanje na Pobrežju. Vedno si je prizadevala za

Marjeta Kokoš

sodobno gerontološko zdravstveno nego, ki bi upoštevala celostne potrebe varovancev.

Leta 1993 je Marjeta Kokoš postala ena prvih predavateljic Fakultete za zdravstvene vede. Bila je ena izmed tistih predavateljic, ki so se nesebično razdajale, ko so v improviziranih pogojih dela z velikim zaupanjem in optimizmom gradile trdne strokovne temelje najvišji izobraževalni ustanovi za zdravstveno nego. Postala je predavateljica, koordinatorica in mentorica. Njej opus pri diplomskih nalogah je obsežen, mnogim študentom je bila mentorica. Kot pedagoški sodelavec še vedno sodeluje na Fakulteti za zdravstvene vede Univerze v Mariboru, kjer je s svojim profesionalnim znanjem in dolgoletnimi izkušnjami, trdnimi vzgojnimi in izobraževalnimi postulati, širino etičnih vrednot svoje nravi, izbrušenim estetskim čutom do materialnega in duhovnega sveta in z brezpogojno humanostjo vzgled študentom in sodelavcem. Bibliografija gospe Kokoš je obsežna in vsebuje kar 161 vpisov.

Je dobitnica naslednjih priznanj:

Priznanje dr. Jožeta Potrča, podeljeno leta 1984 od Zdravstvene Skupnosti Slovenije za izredne dosežke na področju zdravstvenega varstva, Priznanje Zlati znak Zveze društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije leta 1992, Srebrna plaketa Univerze v Mariboru za prispevek na vzgojno izobraževalnem področju in razvoju praktičnega dela izobraževanja leta 2001, Zlata plaketa Fakultete za zdravstvene vede Univerze v Mariboru za zasluge na pedagoškem in znanstveno raziskovalnemu področju leta 2013.

Profesionalna pot Marjete Kokoš ima za področje slovenske zdravstvene nege takšno strokovno težo, da jo uvršča med člane Zbornice – Zveze in mariborskega društva, ki so neposredno vplivali na razvoj slovenske zdravstvene nege. Pečat, ki ga daje v vzgojno-izobraževalnem pogledu izjemno izstopa. Ob nadgradnji dodiplomskega izobraževanja z magisterijem je verjela, da bo ta v korist ne le profesiji, kjer bo rastla kakovost zdravstvene nege, temveč bo predvsem koristila bolniku. Ob tem se ji potrjuje spoznanje, da nobena še tako visoka stopnja izobrazbe ne more nadomestiti tistega, kar mora biti v človeku. Zato rada pove svojo misel: "Z NAJVIŠJIM ZNANJEM – NAZAJ K BOLNIKU!"

Skrajšana utemeljitev, povzeta po Silvi Vugi (upravni odbor DMSBZT):

Večer je bil posebno slovesen, zaznamovala sta ga čudovito petje in glasba, ki ju je zbranim podarila pevska zasedba društva – ženski pevski zbor La vita s čudovito glasbeno spremljavo ter naše medsebojno druženje. Iskrena hvala vsem, ki ste s svojim delom soustvarjali večer, ki nam bo ostal v spominu.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nas počastili s svojo družbo in nam izrekli voščila, priznanja in spodbudne misli, posebej pa predsednici Zbornice – Zveze Darinki Klemenc, podžupanji Mestne občine Maribor Jelki Černivec, članici mariborskega društva, ter mag. Valterju Vrečarju, poveljniku Centra vojaških šol, ki nas je ponovno prijazno gostil v prostorih mariborske kadetnice.

Bilo nam je lepo. Pokazali smo, da cenimo, kar imamo! To ste, spoštovane kolegice in kolegi, pokazali s svojo prisotnostjo, ki je v tako velikem številu neprecenljiv izraz stanovske pripadnosti! Hvala, ker ostajate zavezani svojemu osebnemu in strokovnemu razvoju ter ponosno pripadate svoji poklicni skupini; ne le za osebno dobro, temveč za uresničitev strokovnih prizadevanj, ki jih razvijamo že desetletja za ljudi, ki jim namenjamo strokovno skrb in generacije stanovskih kolegic in kolegov, ki prihajajo!

Donacija Pikapolonice za otroke na pediatriji

Avtor: Š. P.
Foto: Arhiv Pikapolonica

Ob 20. obletnici delovanja je Pikapolonica pediatričnim oddelkom vseh bolnišnic v Sloveniji donirala številne interaktivne ter druge igrače, opremo, izdelke za nego otrok, knjige, pobarvanke, nogavice in številne druge izdelke, ki jih otroci in osebje vsakodnevno potrebujejo in uporabljajo.

Donacijo prodajalne Pikapolonica je konec februarja prejela tudi naša Klinika za pediatrijo. Otroci, ki so bili hospitalizirani na kliniki, so se najbolj razveselili novih in zanimivih igrač, osebju pa bodo v veliko pomoč izdelki za nego otrok. Predstojnica in strokovna vodja zdravstvene nege sta se v imenu celotne klinike zahvalili za donirane izdelke. Ob tem sta poudarili, da so takšnih in podobnih pobud posameznih podjetij vedno zelo veseli, saj z doniranimi izdelki omogočijo prijaznejše okolje za hospitalizirane otroke.

Ustanoviteljica in direktorica podjetja Pikapoka, d. o. o., Silva Volgemut je donacijo predala strokovni vodji zdravstvene nege klinike za pediatrijo Moniki Pevec.

Valdorfski vrtec podari igrače

Avtor: T. Š. M.
Foto: Š. P.

Vzgojiteljice valdorfskega vrtca Maribor so decembra z lutkami, ki so jih izdelale same, polepšale bolnišnično bivanje tamkajšnjim otrokom.
Predstavnice valdorfskega vrtca so v okviru prazničnega decembra presenetile male junake na Kliniki za pediatrijo Univerzitetnega kliničnega centra v Mariboru, saj so jih obdarile in obiskale z ročno izdelanimi lutkami.
Igrače za bolne otroke so z velikim veseljem izdelovale vse vzgojiteljice valdorfskega vrtca. Takšne igrače sicer za otroke, ki obiskujejo valdorfski vrtec, izdelujejočez celo leto, sedaj pa so se odločile, da bodo razveselile še druge otroke.
Nastale so igrače iz naravnih materialov, ki so polnjene z volno in ročno zašite ter primerne za igranje ali celo za spanje.
Malčki so bili podarjenih igrač izjemno veseli, saj so lahko vsaj za nekaj trenutkov pozabili, da so v bolnišnici in oddaljeni od svojih bližnjih.

Donirane igrače valdorfskega vrtca.

Mark je narisal portrete zdravstvenega osebja

Avtor: T. Š. M.
Foto: Š. P.

Desetletni Mark je s svinčnikom ustvaril portrete zdravstvenega osebja Klinike za pediatrijo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor.

V januarju je na Kliniki za pediatrijo svojo prvo razstavo razstavil Mark Antonij Žuner iz Hajdoš. Že kot otrok je rad risal. Medtem ko so drugi otroci risali črte in kroge, je on že risal oči in detajle prstov ter vse ostalo kar sodi k človeku.

Sam je pogosto zaradi svoje genske bolezni – cistične fibroze – pogosto na Kliniki za pediatrijo in tako je spoznal zaposlene na tej kliniki.

Markovo risanje je sproščeno, realno in brez olepšav. Na portretih so jasno izražene predvsem posebnosti obrazov. Zdravniki, medicinske sestre in drugo osebje oddelka so si svoje portrete in potrete drugih sodelavcev zanimanjem ogledovali in navdušeno odkrivali, kako jih vidi desetletni deček.

V imenu Klinike se mu je zahvalila predstojnica prof. dr. Nataša Marčun Varda, ki je nad svojo karikaturo bila navdušena, saj naj bi jo Marko pomladil.

Ideja za razstavo se je porodila likovni pedagoginji bolnišnične šole Ingrid Ledinek Kores. Ta je v Marku odkrila čudovitega portretista, saj je to, kar ustvarja, presežek za desetletnega fantka. Risbe so nastale v zelo kratkem času, morda mesecu dni. Ingrid je fotografirala nasmejane zdravnike in medicinske sestre, Mark pa je doma povsem sam ustvarjal portrete. Po njenih besedah so dobre risbe tiste, ki so neposredne, osebne in izpovedne. In Markove slike so prav takšne.

Markov portret direktorja.

Mark (tretji z desne v drugi vrsti) med svojimi vrstniki.

Raper Jose razveselil otroke na mariborski pediatriji

Avtor: Š. P.
Foto: R. G.

Raper Jose je v okviru Sparove akcije Vit Hit, s katero spodbujajo uživanje svežega sadja in zelenjave, presenetil otroke na Kliniki za pediatrijo UKC Maribor. Z zabavnimi zgodbami in rimami je otrokom polepšal bolnišnični vsakdan.

Da je sestavljanje rim ob dodanem ritmu prav zabavno, je otrokom pokazal raper Jose skupaj s simpatičnimi Vit Hit zvezdami – maskotami Ana Banana, Broky in Korenjak. Otroci so skozi igro in glasbo spoznali glavno sporočilo akcije o koristnih snoveh, ki se skrivajo v sadju in zelenjavi.

Raper Jose z Vit Hit maskotami.

Vit Hit maskote in Jose z malimi bolniki.

Plezajoči božički

Avtor: T. Š. M.
Foto: R. G.

S strehe Klinike za pediatrijo so se pred božičnimi prazniki spustili čisto pravi Božički, ki so presenetili bolne otroke v mariborskem UKC.

Na pobudo jamarjev iz Koroško-šaleškega jamarskega kluba Speleos-Siga se je s četrtega nadstropja Klinike za pediatrijo po vrvi spustilo pet božičkov.

Jamarski klub z imenom Speleos-Siga je bil ustanovljen leta 1935. Danes ima klub okoli 35 članov. Razlog članstva pa je, da se radi družijo, raziskujejo jame in organizirajo razne akcije. Sodelujejo tudi na področju jamarskega reševanja. Trenutno je v klubu sedem aktivnih jamarskih reševalcev. Občasno se prelevijo tudi v božičke.

Spuščanje božičkov po Kliniki za pediatrijo.

ŠOUM obiskal otroke na pediatriji na predbožični dan

Avtor: Dejan Špital
Foto: ŠOUM

Predstavniki Študentske organizacije Univerze v Mariboru (ŠOUM) so obiskali Kliniko za pediatrijo UKC Maribor. Z obiskom na predbožični dan so otrokom, ki so ta praznični čas preživljali v bolnišnici, želeli narisati nasmešek na obraz. Študentje so jim podarili praktična darila za krajšanje časa njihove rehabilitacije, hkrati pa so jim z veliko voščilnico zaželeli prijetne božično-novoletne praznike ter seveda čim hitrejše okrevanje. Otroci so dobili občutek, da tudi študentska in dijaška generacija misli nanje.

ŠOUM in UKC Maribor že vrsto let nadgrajujeta svoje sodelovanje. Ob zdaj že tradicionalnem predbožičnem obisku Klinike za pediatrijo med letom tesno sodelujejo še na področju krvodajalstva, saj se vsakoletne študentske krvodajalske akcije udeleži vedno več mladih.

Voščilnica in darila za otroke na pediatriji.

Predstavniki ŠOUM so predali voščilnico in darila za otroke na Kliniki za pediatrijo.

Praznične delavnice prostovoljcev Srednje šole za gostinstvo in turizem Maribor

Avtor: Urška Pliberšek
Foto: Mojca Pajnik

Na Srednji šoli za gostinstvo in turizem Maribor smo se povezali prostovoljci in pripravili projekt, s katerim želimo različnim generacijam polepšati praznične dni. Verjamemo, da lahko z majhnimi dejanji prijaznosti in veliko dobre volje spremenimo življenje starostnikov v domovih za ostarele in otrok na Kliniki za pediatrijo UKC Maribor. Tako bomo zanje v času praznikov do konca šolskega leta pod vodstvom mentorice Mojce Pajnik pripravljali ustvarjalne delavnice in jih popestrili z glasbo.

V času decembrskih praznikov smo izvedli Miklavževo delavnico. Druženje z otroki je nasmehe na obraz prineslo tudi nam, ki smo se trudili pri izvedbi delavnice. 2. decembra 2014 smo se delavnice z dobro voljo udeležili sledeči dijakinje in dijaki: Špela Pignar, Kristjan Dimnik, Martina Čuk Gojkovič, Klementina Dorner, Moritz Hötzl in Urška Pliberšek. Otroci so ob naši pomoči iz papirja izdelovali pisane praznične zvezdice, iz nogavic pa majhne snežake. Sneženje dobre volje in smeha se je nato nadaljevalo vse do božiča.

23. decembra 2014 smo Maksim Dovečar, Jessica Strelec, Martina Čuk Gojkovič, Moritz Hötzl in Urška Pliberšek pripravili Božično delavnico. Otroci so izdelovali praznične voščilnice, ki smo jih nato podarili starostnikom v Domu Danice Vogrinec in Domu starejših občanov Tezno. Med delavnico je otroke z obiskom presenetil božiček, ki jim je podaril volnene ptičke, le-te pa smo dijaki izdelovali skupaj s starostniki. Božiček v spremstvu jelenčka Rudolfa je obdaril tudi otroke, ki se delavnice niso mogli udeležiti.

Druženje z mlajšimi in starejšimi ljudmi, ki smo se našli in povezali v skupni nameri oplemeniti drug drugemu čas, je vsem prineslo zadovoljstvo in za to darilo smo hvaležni. S tovrstnimi projekti se vedno znova učimo, da s tem, ko želimo osrečiti druge, osrečimo tudi sebe. Veseli smo vsakogar, ki ga srečamo na tem našem poslanstvu.

Dijaki v prazničnem vzdušju.

Od leve: Špela Pignar, Klementina Dorner, Moritz Hötzl, Kristjan Dimnik, Urška Pliberšek in Martina Čuk Gojkovič.

Izdelani okraski.

Bodi zvezda, ne meči petard

Avtor: Š. P.
Foto: Policija

Policijska uprava Maribor si že vrsto let prizadeva, da z izvedbo preventivnih kot tudi represivnih aktivnosti poda prispevek k preprečevanju negativnih posledic pri uporabi pirotehničnih izdelkov. V ta namen so v sodelovanju z našim predstojnikom Oddelka za plastično in rekonstruktivno kirurgijo sredi decembra v lanskem letu pripravili novinarsko konferenco v okviru preventivne akcije Bodi zvezda, ne meči petard, ki je namenjena osveščanju o škodljivih in nevarnih posledicah uporabe pirotehničnih izdelkov.

Na novinarski konferenci so poleg predstojnika Oddelka za plastično in rekonstruktivno kirurgijo UKC Maribor prim. Erika Vrabiča sodelovali tudi Darko Lamot, vodja Oddelka za splošne policijske naloge Sektorja uniformirane policije Policijske uprave Maribor in Tina Ciglar iz Kinološkega društva Maribor. Predstavili so potek kirurškega zdravljenja in rekonstrukcije po poškodbah s pirotehničnimi sredstvi, spregovorili o tem, kateri pirotehnični izdelki so dovoljeni za uporabo in kateri ne ter poskušali predstaviti, kako uporabo pirotehnike doživljajo naši hišni ljubljenčki.

O poškodbah, ki jih povzročajo pirotehnična sredstva je spregovoril prim. Erik Vrabič: »Poškodbe zaradi pirotehničnih sredstev so raznolike; najpogosteje so prizadete roke in obraz, lahko pa tudi drugi deli telesa. Stopnja poškodb je različna; od odrgnin in manjših raztrganin kože, pa vse do obsežnih poškodb tudi pomembnih globokih struktur in organov, ali celo izgube dela telesa. Pogoste so tudi opekline, ki so na srečo v večini primerov omejene na manjše površine. Če pride do vžiga oblačil, lahko to povzroči obsežnejše in za življenje nevarne opekline«.

Na Oddelku za plastično in rekonstruktivno kirurgijo UKC Maribor v zadnjih letih opažajo zmanjševanje števila poškodb, povzročenih s pirotehničnimi sredstvi – predvsem tistih najtežjih. Strokovnjaki se strinjajo, da je to tudi posledica rednega opozarjana na morebitne nevarnosti s strani odgovornih služb.

Kako obdobje uporabe pirotehničnih izdelkov doživljajo živali, pa je predstavila Tina Ciglar iz Kinološkega društva Maribor: »Močno pokanje in bliskanje ob uporabi pirotehničnih sredstev za živali pomeni stres, za nekatere smrtno grozo, travmo. Ob tako močnih zvokih, ki prihajajo iz vseh strani, živali postanejo dezorientirane in panične. Večina živali sliši veliko bolje kot ljudje in tako močan zvok lahko povzroči tudi fizično bolečino. Pogoste posledice so pobegi psov iz domačih dvorišč, strganje s povodca in nato panično beganje po ulicah v iskanju varnega zavetja. To lahko privede do pogina, največkrat zaradi prometne nesreče ali izčrpanosti. Pozivamo, da se na domače ljubljenčke v tem času še posebej pazi, da se jih umakne z dvorišč in se jim nudi varno zavetje«.

Novoletni sprejem za zaposlene

Avtor: T. Š. M.
Foto: R. G.

Decembra je potekal že tradicionalni novoletni sprejem za vse zaposlene v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor. Sprejema, ki je bil pripravljen v jedilnici, se je udeležilo še več zaposlenih kot v preteklem letu.
Člani Medicinskega orkestra so na začetku srečanja ustvarili prijetno vzdušje z nekaj zaigranimi skladbami. Nato je zbrane nagovoril direktor UKC Maribor ter jim namenil nekaj besed o prihodnjih korakih, ki jih bomo morali s skupnimi močmi storiti za dosego ciljev.
Druženje zaposlenih se je nadaljevalo ob odlični hrani, ki so jo pripravili zaposleni v bolnišnični kuhinji.

Direktor je nagovoril zaposlene.

Nastop medicinskega orkestra.

Sprejem za upokojence

Avtor: T. Š. M.
Foto: R. G.

Odhod v pokoj je prelomnica v življenju, ko se poslovimo od ustaljenega delovnega vsakdana in se podamo v nov način življenja. Vsi, ki so kadarkoli bili del UKC Maribor, so v tej hiši pustili del svojega življenja in bodo vedno ostali pomemben del te ustanove.
V začetku letošnjega leta sta direktor in strokovna direktorica pripravila svečan sprejem za 40 upokojencev, ki so se upokojili v preteklem letu.
Direktor se srečanja zaradi neodložljivih obveznosti izven Maribora ni uspel udeležiti, se je pa v njegovem imenu opravičila in vse prisotne pozdravila strokovna direktorica doc. dr. Darja Arko, ki je podelila zahvale.
Vsem bivšim zaposlenim so v prvi vrsti hvaležni pacienti in takoj za njimi tudi nekdanji sodelavci. S svojo delovno vnemo, znanjem, izkušnjami, lojalnostjo, požrtvovalnostjo in strpnostjo so pomembno prispevali k razvoju našega kliničnega centra.
Posebne zahvale so bili deležni predstojniki oddelkov, ki so veliko pripomogli, da je naša ustanova postala to, kar je danes.
Ko se človek znajde na novi poti, je v prihodnost treba gledati kot na čas uživanja, ustvarjanja, lepote bivanja, prijateljstva, ljubezni, razumevanja, čas nenehnega učenja, dozorevanja in predvsem kot na čas zase.
Vsem upokojenim želimo, da vam bodo v življenju dani le srečni dnevi.

Upokojenci s strokovno direktorico.

Otroci iz vrtca Ivana Glinška so voščili ob dnevu žena

Avtor: T. Š. M.
Foto: R. G.

Otroci iz vrtca Ivana Glinška so se ob dnevu žena spomnili na pacientke, ki ležijo v našem UKC-ju in jim pripravili manjšo slovesnost.
8. marec je namreč dan praznovanja ekonomske, politične in socialne enakopravnosti ter dosežkov žensk. Večkrat namreč pozabljamo na bistvo tega praznika. Marsikje je enakopravnost med moškimi in ženskami samoumevna, čeprav povsod ni točno tako. Večkrat pozabljamo na države tretjega sveta, kjer je ženski spol vreden manj.
Otroci iz enote Pristan so zapeli pesmico pod vodstvom zborovodkinje Martine Lorbek, na klaviaturah pa jih je spremljala Katarina Petek.
Nastop je popestrila še plesna skupina iz enote Gledališka pod mentorstvom Maje Geršak in Katje Hauptman.
V avli kirurške stolpnice so v vitrini na ogled izdelki otrok iz vrtca Ivana Glinška.

Plesna in pevska skupina iz vrtca Ivana Glinška.

Sprehod skozi letne čase

Avtor: Marina Kodrič
Foto: Marina Kodrič

Moja želja pokazati delček čudovite narave, vzbuditi v naših srcih prijeten občutek, morda zavedanje, da smo vsi del tega čudovitega stvarstva, se je uresničila.
Ob pisanju me je prešinila misel, da je razstava nastala v avli kirurške stolpnice, na mestu, kjer sem spomladi leta 1985 na Oddelku za nevrokirurgijo pričela svoje poklicno življenje.
Prostor razstave je središče, kjer se vsak dan srečujejo bolniki, zaposleni in obiskovalci našega zavoda.
Je kraj, kjer je vsaka razstava del mozaika življenja. V vsaki najdeš nekaj za dušo, razmislek in zavedanje vrednot.
Prav to je pomembno, še posebej v naši ustanovi, kjer se srečujemo z vsemi platmi življenja, pred katerimi si ne moremo in ne smemo zatiskati oči. Potrebno se je soočitiz njimi, jih sprejeti in z njimi živeti. So naše učiteljice, pa če to hočemo ali ne – z njimi rastemo.
Moja posebna učiteljica je narava, ki me neizmerno privlači. Vsak prost trenutek izkoristim za uživanje v sprehodih, opazovanju, fotografiranju, kolesarjenju… Posebna ljubezen in sprostitev predstavljajo zelišča, vrtnarjenje in priprava dobrot za »domačo kaščo«.
Martin Kojc je zapisal: »Vsak mora prehoditi svojo pot v življenju in vsak se sam odloči, kako bo usmeril pogled na življenje.«
Sami pa se moramo odločiti, ali dobro mislimo, ali gledamo z ljubeznijo, ali vidimo barvno ali črno-belo.
Ker nič ni narobe, če vidimo včasih barvno ali črno-belo, pomembno je, da vidimo razliko!
Želim vam, da v življenju najdete čas za opazovanje spreminjanja narave skozi letne čase, čudenja, hvaležnost, kreativnost, iskanje znanja in navdihov, kajti vse to predstavlja življenje.
Prihaja pomlad in vedno je pravi čas za nove začetke.

Marina Kodrič

Razstava Efka in Liberata

Avtor: Silva Vuga, Jadranka Stričević, Marjeta Kokoš
Foto: Silva Vuga

Del razstave.

Članice DMSBZT Maribor, ki so tudi članice delovne skupine za ohranjanje zgodovine zdravstvene in babiške nege Zbornice – Zveze, so pod krovnim naslovom Pogledi v zgodovino zdravstvene in babiške nege predstavile že drugo razstavo, ki je bila konec leta 2014 priključena akademiji DMSBZT Maribor.

Razstava je tokrat zajela dvoletno preučevanje zgodovinskega utrinka, povezanega s kirurško zdravstveno nego mariborske bolnišnice v času okupacije, ko je ilegalno pripadništvo in simpatizerstvo z naraščajočim narodnoosvobodilnim uporom v našem okolju že seglo tudi med stene bolnišnice. Takrat sta na kirurškem oddelku delovali odgovorna operacijska sestra usmiljenka Liberata in njena pomočnica oz. asistentka Efka. Splošna bolnišnica Maribor je bila na začetku zimskih mesecev leta 1944 v primežu nemške okupacijske agresije in takrat je prav tako že obstajalo tudi ilegalno zavezništvo med zdravniki. Od tukaj so delovale podtalne poti za prenašanje zdravil in sanitetnega materiala na položaje aktivistov in borcev. Pogosto je logistika na ruralnih in okupiranih okoliških območjih terjala dolge kolesarske poti v nočnih urah ter dolge pohode ogroženih prenašalcev do dogovorjenih javk. Efka je bila povezana z uporniškim zaledjem na območju Lenarta, kjer se je v tistem času krepila baza partizanstva in so bile tudi žrtve velike. Zanesljivo je skupaj z Liberato izvedla akcijo rešitve operiranca – partizanskega voditelja, ki je bil pod stražo pripeljan na kirurgijo. Povelje je prišlo iz Voličine. Od tam so tudi prišli z vozilom, s katerim so pacienta odpeljali in rešili, potem ko sta Liberata in Efka poskrbeli, da je stražar dobil kavo z uspavalom in zaspal, reševanje pa je neopazno uspelo. Akciji je kmalu sledilo novo povelje, da Liberata in Efka brez vsakega odlašanja zapustita kirurgijo, ker na oddelek prihaja gestapo. Povelje je poslal Efkin svak Feliks iz Voličine. Efka je sledila ukazu, Liberata pa je ostala, ker so jo vezale redovniške obveznosti. Bilo je hitro slovo za dolga leta. Efka je že na begu srečala gestapovce, a se jim je spretno izmuznila in pobegnila. Liberato so gestapovci aretirali.

Efka je bila domačinka z območja Lenarta. Bila je ilegalna kurirka in bežala je tja, kjer je bila zasidrana njena ilegalna baza – v Voličino pri Lenartu k svaku Feliksu Vogrinu in njegovi ženi, Efkini sestri Lojzki. Imela sta hišo v Voličini, zato je bilo potrebno bežati naprej v smeri Smerdelovega skrivnega bunkerja, ki je bil istočasno miniaturna partizanska bolnišnica in v smeri javke na kovačiji Jožeta Domanjka in njegove žene Mile proti Pesjaku. Efkin načrt je bil ponikniti in počakati na vodiča za Pohorski odred. Medtem je Liberata stopila na svoj križev pot do mariborskega gestapa, od tam v celjski Pisker in naprej proti koncentracijskemu taborišču Rawensbruck. Efki se je partizanstvo na Pohorju zaključilo z medaljo za hrabrost. Liberata je bila osvobojena iz taborišča v Begunjah in je za tem doživela javno zahvalo Pepce Kardelj za njeno požrtvovalnost in humano razdajanje. Po vojni sta se Efka in Liberata dolga leta iskali in se končno – v jeseni njunih življenj srečali v Mariboru.

Naša historična skupina je sledila njunim potem in spoznala mnoge pretresljive, ganljive in spoštljive postanke iz njunega življenja. Med drugim smo spoznali zadnje zatočišče Liberate ali Ivanke Mrzel v samostanski skupnosti na sedežu province usmiljenk v Šentjakobu pri Ljubljani. Spoznali pa smo tudi za Efko ali Simonič Genovefo življenjsko usodno okolje v Voličini, skupaj s premalo poznano miniaturno partizansko bolnišnico Cafa, ki leži v sosedstvu z nekdanjim domovanjem generala Rudolfa Maistra ali nasproti Zavrha. Tudi ta se je uvrstila med mnoge nepozabne vtise.

V nagovoru ob predstavitvi razstave smo vsebino strnili z naslednjimi besedami: »Tako sta ti dve hrabri, skromni ženi iz dveh svetov in povsem različnih ideologij, ki sta ju povezovala delo in etika v zdravstveni negi, ravnali humano, kot je velevalo plemenito srce in preprosto domoljubje!«

Članice DMSBZT Maribor.

Drugi božični koncert pevskega zbora La vita

Avtor: Brigita Hekič, Klementina Mikec Korpič, Anemarija Smonkar
Foto: R. G.

Prišel je čas božičnega veselja in nestrpnega pričakovanja leta 2015. Gre za najlepši čas v letu, ko se spomnimo preteklosti in pričakujemo prihodnost, gre za čas, ko se želje po zdravju, sreči in uspehu selijo iz srca v srce. Veliko ljudi se veseli, da so med božičnimi prazniki s svojo družino, prijatelji in da obnovijo vezi naklonjenosti.

Z željo, da bi praznično pričakovanje prav vsakemu prineslo veliko dobrega, smo medicinske sestre pevskega zbora La Vita pod vodstvom zborovodkinje Klementine Mikec Korpič pripravile glasbeno popotnico v božično-novoletni čas. Najprej smo v cerkvi sv. Magdalene v Mariboru svojo zgodbo poklonile članom društva, svojim najdražjim, gostom ter vsem, ki dobro v srcu mislijo. Dramski umetnik Bojan Maroševič je povezoval koncert s prečudovito izrazno močjo in plemenitimi mislimi naših velikih sinov literarne zgodovine. Da bi lahko videli s pravimi očmi, z očmi majhnega otroka, ki nam je bil poslan, da nas uči brezpogojne ljubezni, smo sporočilo naše božične zgodbe in zgodbe mnogih naših družin dopolnili s sodelovanjem družine Križovnik. Pater Janez Ferlež pa je s svojimi avtorskimi pesmimi in igranjem na kitaro ob spremljavi zelo ubranega ritma napolnil našo dušo z novo energijo, novim zagonom in novo močjo. Prečudovite skladbe so še posebej praznično zvenele ob spremljavi klavirja in violin, prepričljivi zvok trobente pa je v Avsenikovi Zvezde na nebu gore, dopolnil prelepo praznično besedilo.

V sreči nikar ne pozabimo na hvaležnost. V preizkušnji, dvomu, žalosti pa prosimo za moč, da jih lahko sprejmemo, za milost, da bomo razumeli in upanje, da bomo zmogli in da bomo vendarle kos mavričnim izzivom, s katerimi nas obdaruje življenje. S temi mislimi smo pričeli našo božično zgodbo v kapeli Antona Martina Slomška v UKC Maribor. Tam smo pripravili naš drugi božični koncert za bolnike, ki praznikov niso preživeli doma in v družbi svojih najdražjih. Medicinske sestre bolnikom nudimo oporo v najtežjih trenutkih, zato tudi v prazničnih dneh nanje gledamo kot na svojo družino. Da bi jim vsaj za drobec časa povrnili nasmeh na lica, z vedrino izpolnili očesne jamice in srca napolnili z optimizmom ter prazničnim veseljem, smo našo zgodbo dopolnili še s prelepo pesmijo Angeli živijo, ki jo je podaril Edvin Fliser.

Pevski zbor La Vita s povezovalcem koncertnega programa Bojanom Maroševičem.

Ob koncu naše božične zgodbe za bolnike je upokojeni pomožni škof Mariborske nadškofije msgr. dr. Jožef Smej vsem navzočnim podelil božično poslanico in poudaril pomen našega poklica ter se zahvalil za skrbni in čuteči odnos do trpečih. S poslanico nas je opogumil, da se je v Sveti noči rodilo upanje za vsakega izmed nas.

Božična poslanica msgr. dr. Jožefa Smeja.

Nekaj dni po novem letu smo našo prečudovito božično zgodbo zaključili v Viteški dvorani Socialno-varstvenega zavoda Hrastovec, kjer smo stanovalcem pričarali božični večer in pobožali njihove duše. Znali smo jim ustreči in bili za to nagrajeni. Prejeli smo drobna znamenja, da smo jim polepšali večer in naredili nekaj dobrega. V takih trenutkih se človek še bolj zaveda, da v sreči čas beži, v stiskah pa se ustavlja.

Množičen obisk naših koncertov in prijetno vzdušje sta pokazatelja, da se je letošnja božična zgodba dotaknila naših src. Ob pogledu na veselje, radost in solze v očeh je ves trud poplačan in človek se zave, da je edini smisel in sporočilo božične zgodbe osrečevati ljudi.

Kot je zapisal Tone Pavček, si tudi mi želimo, da bi v letu 2015 opazili tisoč in tisoč zvezd nad nami, da bi znali ustvariti tisoč in tisoč zvez med nami, kajti le tako lahko gre po svetu rama ob rami in svetloba z nami.

pater Janez Ferlež

Imel sem veliko čast, da sem bil gost na dveh koncertih pevskega zbora medicinskih sester, ki ga vodi Klementina Mikec Korpič. Pred božičnimi prazniki so nas na čudoviti način uvedle v skrivnost božiča. Z ubranim petjem so nam približale mir in radost, ki ju prinaša Jezus. Po tem miru vsi hrepenimo, si ga želimo, ampak žal premalo zanj naredimo. S tem, ko so nas s koncertom medicinske sestre povezale, so prižgale v srcih gledalcev in poslušalcev lučko upanja in vere, da se splača truditi in delati dobra dela. Začutili smo veselje, ljubezen in blagoslov. S hvaležnostjo želim zboru še veliko uspehov in da jim nikoli ne bi zmanjkalo energije in novih idej.
Srečno in blagoslovljeno leto 2015!

Klementina Mikec Korpič

Tudi na našem drugem božičnem koncertu smo želele poslušalcem ponuditi lepo glasbeno zgodbo ter tako s pesmijo in besedo prenesti sporočilo božične noči. Za sodelovanje bi se rada zahvalila vsem gostom, še posebej pa družini Križovnik in naši zvezdici večera, Heleni. Z njihovo interpretacijo nežne uspavanke smo lahko podoživeli zgodbo Svete družine. Tako smo lahko v tej miniaturi prepoznali nesebično sestrsko zaupanje, najbolj iskreno veselje otroka, varen očetov objem, vse prekrito z nevidno tančico materine ljubezni. Tako smo lahko spoznali, kakšno sporočilno moč imajo najranljivejši med nami, če jim le damo možnost in priložnost, da jo pokažejo.

Bojan Maroševič

Neizmerno sem hvaležen usodi, da so ob lanskem prazniku kulture na mojo življenjsko pot stopile članice La Vite. Nobena beseda ni bila potrebna. Spontano nas je povezala in zaznamovala ena najžlahtnejših zvrsti umetnosti – glasba. Hkrati pa nas je vse skupaj tesno objela obojestranska želja po sodelovanju, po umetniškem ustvarjanju in plemenitenju ljudi – naših poslušalcev. Ne znam opisati moči, s katero moje drage dame ustvarjajo. Mnogo odpovedovanja in predvsem ljubezni do petja je čutiti v njihovih nastopih. Zato je povsem razumljivo, da so iz koncerta v koncert boljše, samozavestnejše in preprosto lepe v iskreni želji, da poslušalcem pobožajo duše. Seveda vsega tega ne bi bilo brez čudovitega pristopa do pevk in dela dirigentke Klementine Mikec Korpič ter predsednice zbora »La Vita« Anemarije Smonkar. Obe živita za zbor. Vendar tudi pevke, moje dame, nesebično vračajo energijo in željo po znanju, zato je uspeh samoumeven. Lahko rečem samo še tole: v čast mi je, da smem biti ob vas, ko nasmejanih obrazov in z ognjem v očeh plemenitite vse, ki vas poslušajo. S tem pa plemenitite tudi vaše, že tako plemenite dušice. Globoka hvala.

Gost koncerta - pater Janez Ferlež.

UKC Maribor osvojil skupno 1. mesto na že 21. zimskih športnih igrah zdravstvenih in socialnih zavodov mariborske regije

Avtor: R. G.
Foto: R. G., Miha Antonič

Po lanski odsotnosti se je UKC Maribor vrnil v velikem slogu. Ubranil je 1. mesto v skupni razvrstitvi ekip, ki se vsako leto udeležujejo zimskih športnih iger zdravstvenih in socialnih zavodov mariborske regije. Tudi letos je že kazalo, da tekmovanja ne bomo izpeljali, saj so nam februarja napovedane obilne padavine spremenile načrte. Zato se je organizacijski odbor odločil, da bo igre organiziral marca, čeprav je marsikdo že pomislil, da takrat snega ne bo dovolj. V petek, 13. marca 2015, je na progi Cojzerica na Arehu štartalo 127 udeležencev. UKC Maribor je s 47 tekmovalci pokazal in ponovno dokazal, da je na pohorskih strminah nepremagljiv. Še najbolj so se izkazali naši moški tekmovalci, saj so v vseh starostnih kategorijah osvojili najboljša mesta. Absolutni prvaki so bili v kategoriji moški B (starostna skupina od 35-45 let), kjer smo zasedli prva 4 mesta. V tej skupini je Goran Zabavnik pričakovano odsmučal najboljši čas tekme. Podelitev priznanj in pogostitev je letos potekala nekoliko drugače, in sicer pred kočo na smučišču takoj po tekmovanju. Bilo je drugače, a vseeno prijetno. Še enkrat iskrene čestitke vsem, ki so pripomogli k temu rezultatu. Zahvaljujem se vsem tekmovalcem, direktorju in Sindikatu UKC Maribor, ki so nam s svojim prispevkom omogočili sodelovanje na teh že tradicionalnih zimskih športnih igrah.

Uvrstitev sodelujočih ekip in število doseženih točk:

1	UKC MB	1070,75
2	ZD MARIBOR	1055,89
3	NLZOH	780,84
4	ZD SL. BISTRICA	274,21
5	ZD LENART	190,18
6	FARMADENT	27,18

Skupinska fotografija ekipe UKC Maribor

Tekmovalci so bili razdeljeni v starostne skupine. Rezultati do 5. mesta so naslednji:

Skupina A - ženske do 30 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	RATAJ ANDREJA	1070,75
2	ZD MARIBOR	1055,89
3	NLZOH	780,84
4	ZD SL. BISTRICA	274,21
5	ZD LENART	190,18
6	FARMADENT	27,18

Skupina C - ženske od 41 do 50 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ŠIJANEC KEBRIČ JASMINA	ZD MARIBOR
2	KLEP SANDRA	UKC MB
3	JAVERNIK TANJA	ZD SL. BISTRICA
4	LEBE TANJA	ZD MARIBOR
5	REP PIJA	NLZOH

Skupina A-Ž

Skupina B-Ž

Skupina C-Ž

Skupina D-Ž

Skupina B - ženske od 31 do 40 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	POPENKO DAŠA	ZD MARIBOR
2	ANTOLINC KOŠAT ALENKA	ZD SL. BISTRICA
3	MLAKER JELKA	ZD SL. BISTRICA
4	KAC KATARINA	UKC MB
5	KMETEC KLAUDIJA	UKC MB

Skupina D - ženske, starejše od 50 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ŠPELA ŽNIDARŠIČ RELJIČ	ZD MARIBOR
2	BOŠNJAK KSENIJA	NLZOH
3	VELCA NEVENKA	ZD MARIBOR
4	ŠPINDLER ZDENKA	UKC MB
5	FRIDAU VERA	UKC MB

Skupina A - moški do 35 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	TOMAŠIČ TADEJ	NLZOH
2	SKURJENI MIHA	ZD MARIBOR
3	ARNEJČIČ MATIC	ZD LENART
4	SOJČ MITJA	UKC MB
5	DOLINŠEK ALOJZ	UKC MB

Skupina C - moški od 46 do 55

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ILEŠIČ MIROSLAV	UKC MB
2	LESKOVAR PETER	UKC MB
3	GUTMAHER ALEŠ	NLZOH
4	ROJS IGOR	UKC MB
5	JUS ALEKSANDER	ZD MARIBOR

Skupina A-M

Skupina B-M

Skupina C-M

Skupina D-M

Skupina B - moški od 36 do 45 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ZABAVNIK GORAN	UKC MB
2	KRAJNC ZMAGO	UKC MB
3	KAVČIČ NIKO	UKC MB
4	JURIČ PETER	UKC MB
5	KOS IZTOK	NLZOH

Skupina D - moški , starejši od 55 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ROTER MATJAŽ	NLZOH
2	KODER SILVO	UKC MB
3	SORŠAK MILAN	UKC MB
4	ROBNIK DUŠAN	ZD MARIBOR
5	HLIŠČ GORAN	UKC MB

POKROVITELJI:

UKC MARIBOR | Univerzitetni klinični center Maribor

SINDIKAT UKC MARIBOR

Foto utrinki smučarskih iger

Koncert za člane Zdravniškega društva Maribor

Avtor: Elko Borko, Aleksander Kruščić
Foto: Jože Pristovnik, arhiv

V četrtek, 29. januarja, je Zdravniško društvo Maribor v sodelovanju z Medikohistorično sekcijo SZD, Znanstvenim društvom za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije, Zdravniško zbornico Slovenije, vodstvom UKC Maribor in Zdravstvenega doma dr. Adolfa Drolca organiziralo predstavitveni koncert orkestra mariborskih zdravstvenih delavcev, ki je s svojimi nastopi začel šele decembra 2014.
Organizatorji tega dogodka so pred koncertom pripravili letni občni zbor Medikohistorične sekcije SZD ZDZZKS, na katerem so postali častni člani prof. Zora Konjajev in Ivan Cibic iz Ljubljane ter znana Mariborčana Aleš Arih in Lovro Dermota. Na ta način je bila zagotovljena številčna udeležba poslušalcev na koncertu, ki so skoraj popolnoma zasedli veliko predavalnico dr. Zmaga Slokana v 16. nadstropju kirurške stolpnice UKC Maribor. Po pozdravnem nagovoru predsednika Zdravniškega društva Maribor Davorina Dajčmana je prof. Marjan Skalicky na kratko, vendar slikovito, prikazal zgodovino in delo prvega sindikalnega orkestra mariborske bolnišnice, ki je pod vodstvom prim. Emana Pertla deloval v naši bolnišnici od leta 1957 in se je takratnemu času primerno imenoval sindikalni orkester.

Sindikalni orkester splošne bolnišnice – dirigent prim. dr. Eman Pertl.

Po desetih letih je prim. Eman Pertl vodstvo orkestra predal profesionalnemu glasbeniku prof. Rajku Sikošku, ki je orkester vodil od leta 1971 pa do svoje smrti. V tem času se je orkester povečal in je tako lahko pripravil odmevnejše koncerte v Unionski dvorani. Pogosto jih je spremljal pevski zbor, v katerem so delovali zdravniki in drugi zdravstveni delavci. Po smrti prof. Rajka Sikoška je vodstvo orkestra prevzel dirigent Robinson in delovanje orkestra je zaradi dirigentovih obveznosti in številnih odsotnosti postopoma prenehalo. Od takrat pa vse do danes je skupina šestih zdravnikov potrebo po glasbi uresničevala v pihalnem orkestru Godba veteranov Štajerske, ki deluje v okviru Kulturno-umetniškega društva KUD Pošta pod vodstvom dolgoletnega dirigenta Ervina Hartmana. Njihov koncert pred stavbo nove Medicinske fakultete, ki so ga 23. maja 2014 pripravili kot dobrodošlico ob srečanju slovenskih in hrvaških upokojenih zdravnikov v Mariboru, je bil zelo odmeven.

Člani sindikalnega orkestra Splošne bolnišnice Maribor leta 1957.

Program koncerta novoustanovljenega Medicinskega komornega orkestra Maribor je pripravil strokovni vodja in član orkestra Matija Žerdin, zdravnik specializant v UKC Maribor, v njem pa so poleg zdravnikov še študenti medicine naše Medicinske fakultete. Poslušalci so uživali ob zvokih štirih skladb: Bachovi skladbi Air, Piazzolovem Oblivionu, pa vse do lahkotnejših in ušesu prijetnih melodij Gardelove skladbe Por una cabeza in slednjič živahne Badeltove skladbe Pirati s Karibov.
Poslušalci so z dolgim aplavzom nagradili mlade umetnike, ki so v komorni glasbi našli svoje dopolnilo k študiju medicine in napornemu delu v zdravstvu.
Po koncertu so udeleženci še dolgo razpravljali o novi pridobitvi mariborskih zdravnikov na kulturnem področju, starejši pa so ugotavljali, da je podatkov o delovanju in razvoju prvega orkestra mariborske bolnišnice tako malo, da je v zborniku Splošna bolnišnica Maribor 1799-1999 poročevalka zapisala, da o njegovem delovanju žal obstajajo le ustna sporočila.
Prof. Marjan Skalicky je predlagal, da se zberejo vsa dokazila, ki

jih imajo starejši zdravniki in se tako obudi ter ohrani spomin na prvi orkester mariborske bolnišnice, ki je imel pomembno vlogo pri vzgoji in zabavi zdravstvenih delavcev v Mariboru v predtelevizijskem obdobju. V ta namen je za objavo pripravil še dve neobjavljeni fotografiji tega orkestra iz leta 1971.

Orkester Splošne bolnišnice s pevskim zborom na koncertu leta 1971 v Unionski dvorani (lastnik fotografije prof. Marjan Skalicky).

Po koncertu je sledila podelitev spominskih daril našim upokojenim zdravnikom. Slovesnost so vodili predsednik Zdravniškega društva Maribor Davorin Dajčman, direktor Zdravstvenega doma Maribor prim. Jernej Završnik in predsednik MHS SZD prof. Elko Borko. V spomin in v zahvalo za dolgoletno naporno zdravniško delo so upokojeni in s posebnimi vabili vabljeni zdravniki dobili knjigo karikatur mariborskih zdravnikov Zdravniški obrazi, ki je delo mariborskega umetnika Mira Senice, ter steklenico vrhunskega županovega vina od našega sponzorja iz Lenarta v Slovenskih goricah.

Koncert novega Medicinskega orkestra in slovesnost, s katero smo počastili naše upokojene sodelavce, sta po mnenju udeležencev pomembno prispevala k večjemu ugledu zdravniškega poklica v javnosti.

Orkester Splošne bolnišnice leta 1971 pod vodstvom Rajka Sikoška leta 1971 (lastnik fotografije prof. Marjan Skalicky).

Medicinski komorni orkester Maribor med koncertom 29. januarja 2015.

France Grandovec in Stjepan Žiger častna člana Zdravniške zbornice

Avtor: Elko Borko
Foto: Polona Lečnik Wallas

France Grandovec in Stjepan Žiger častna člana Zdravniške zbornice

Na že tradicionalnem božično-novoletnem koncertu Zdravniške zbornice Slovenije vsako leto podelijo nagrade zdravnikom in zobozdravnikom, ki so s svojim dolgoletnim delom, znanjem in ugledom prispevali k ugledu zdravniškega poklica. Tokrat je slovesnost potekala v sredo, 10. decembra 2014. V povsem polni in božično okrašeni Modri dvorani Domus Medica je predsednik Zdravniške zbornice Slovenije prim. Andrej Možina podelil nagradi te pomembne zdravniške organizacije tudi kirurgu prim. Francetu Grandovcu in otorinolaringologu Stjepanu Žigerju. Oba sta znana mariborska zdravnika; prim. France Grandovec kot predstojnik Oddelka za splošno in abdominalno kirurgijo, dr. Stjepan Žiger pa kot otorinolaringolog, ki ima zasluge za razvoj zdravstvenega varstva pri naglušnih in drugih govornih motnjah.

Podelitev priznanja prim. Francetu Grandovcu je predsednik Zdravniške zbornice Slovenije utemeljil z dolgoletnim delom v zdravniških vrstah in zaključil s sledečim besedilom: »Njegova kirurška pot se začenja v Novem mestu, življenje pa ga je kmalu po opravljenem specialističnem izpitu vodilo v Švico. Razvil se je v odličnega kirurga in kljub dejstvu, da je prišel kot tujec v novo okolje, ki do tujcev ni zmeraj prijazno in v njem preživel kar 14 let, je postal izredno spoštovana osebnost. Za današnje

Podelitev priznanja dr. Stjepanu Žigerju.

Podelitev priznanja prim. Francetu Grandovcu.

razmere se je takrat zahtevalo izredno široko kirurško znanje in veščine. V kirurškem smislu pa je sebe našel predvsem v kolorektalni kirurgiji.
Tik pred vrhuncem svoje kirurške kariere se je odločil, da se vrne v domovino. Skoraj 20 let je nato deloval v Splošni bolnišnici Maribor ter vse do upokojitve vodil Oddelek za abdominalno in splošno kirurgijo.
Kot vodja je skrbel za to, da je nivo Oddelka za abdominalno in splošno kirurgijo v Mariboru rasel. S svojim kirurškim delom in kot zdravnik ni samo pomagal številnim bolnikom, temveč je bil tudi učitelj kirurgije mnogim rodovom mladih kirurgov.«Slika1

S sledečim pojasnilom pa je predsednik utemeljil podelitev častnega članstva Zdravniške zbornice Slovenije dr. Stjepanu Žigerju:
»Stjepan Žiger je študiral na Medicinski fakulteti v Zagrebu. Opravil je podiplomski študij iz ORL in maksilofacialne kirurgije ter audiologije s foniotrijo.
Zavedajoč se, da je intelektu dano, kaj sliši, je vso svojo energijo mladega zdravnika usmeril v zgodnje odkrivanje naglušnosti in motenj v govorni komunikaciji. V strokovno-organizacijskem smislu je v Mariboru v zadnjih tridesetih letih sodeloval s Cen-

trom za sluh in govor in prejel priznanje Sekcije logopedov Slovenije. Prav tako je vseskozi v ambulanti skušal doseči bolj celovito diagnostično obravnavo pacienta na enem mestu. V tim je povezal strokovnjake surdopedagoge, logopede in psihologe. Od leta 1981 je vodja Specialistične ambulante v organizacijski enoti Varstvo otrok in mladine.
Aktivno je sodeloval pri ustanovitvi Zdravniške zbornice Slovenije. V Zdravstvenem domu Maribor je bil predsednik Sveta zavoda in sodeloval v različnih komisijah. Dejaven je bil tudi v Zdravniškem društvu Maribor. Dr. Stjepan Žiger je predan svojemu poklicu in poslanstvu s ciljem zagotavljanja čim bolj kakovostne obravnave bolnikov.«

Obema nagrajencema je takoj po podelitvi čestitala skupina prijateljev in sodelavcev iz kroga mariborskih zdravstvenih delavcev in se z nagrajenima zdravnikoma iskreno veselila tega priznanja, ki je v naše mesto prišlo tudi po zaslugi naših predstavnikov, ki delujejo v organih Zdravniške zbornice Slovenije. Čestitke in izraze zadovoljstva so obema nagrajencema izrekli vodstva UKC Maribor, Zdravstvenega doma Adolfa Drolca in Zdravniškega društva Maribor ter naše uredništvo.

Zahvala
Zahvaljujmo se Poloni Lečnik Wallas, vodji Službe za odnose z javnostmi in trženje Zdravniške zbornice Slovenije za poslano gradivo in fotografiji obeh nagrajencev.

Pismo pacienta na temo komunikacija v zdravstvu

Avtor: Marko Ivanišin

V času študija komunikologije pred približno dvajsetimi leti sem veliko slišal o pomenu komunikacije v zdravstvu. Izkušnje pri zdravnikih so mi nakazovale, kje so problemi. Moje zdravljenje v UKC Maribor sredi novembra 2014 pa je pokazalo, za kaj pravzaprav gre, in me motiviralo, da napišem (in »spravim v objavo«) ta prispevek. Z opisom lastnih občutkov v vlogi pacienta sem želel pokazati, kako bi v zdravstvu z boljšo komunikacijo izboljšali »storitev« oz. počutje pacientov. Prispevek je torej kritičen do komunikacije (v zdravstvu/UKC), medtem ko lahko strokovnost zdravstvenega osebja v UKC – sem vključujem seveda tudi zdravnike – le pohvalim. Sprejet sem bil zaradi vnaprej določene (rutinske) operacije in pri zdravljenju ni prišlo do nikakršnih zapletov.
Preden opišem dogodke iz novembra in uporabljeno ter priporočeno komunikacijo zdravstvenega osebja, je morda potrebno spomniti na temeljni občutek, ki ga zasleduje in potrebuje sleherni (psihično zdrav) človek v odnosih in ga zato tudi verjetno vsak pozna. Vseeno ga bom zapisal: Vsak si želi biti sprejet in razumljen, takšen kot je. Posameznik torej takoj opazi, kadar se ljudje izogibajo njegovi osebnosti in ga vidijo kot »povprečneža« oz. ga »razčlovečijo« (torej »človeka« sploh ne vidijo, pač pa ga na podlagi videza ali prvih reakcij potisnejo v predalček, ki je ustvarjen za »tovrstne ljudi«). Preden se zdravstveno osebje ustraši, da bom zahteval osebno obravnavo vsakega pacienta, za katero seveda v Sloveniji (pa tudi drugod) nimajo časa, naj jih potolažim, da to pišem z namenom svetovanja, kako s pravo komunikacijo narediti tisto, za kar nimajo časa. Če bi ga imeli, bi vsak pacient videl, da je tako zdravnikom kot ostalemu osebju še kako mar za pacienta. Da pacienti ne dobimo tega občutka, pa je prepogosto kriva slaba komunikacija zdravstvenega osebja, ki žal ni del (v zadostni meri) zdravstvene izobrazbe. Potrebno pa je zelo malo časa, da se naučimo dobre komunikacije v situacijah, v katerih se pri delu (ali zasebno) najpogosteje znajdemo.
Zdaj pa k primerom. Na sprejemu je medicinska sestra v čakalnici jasno pokazala začudenje, ko je videla, da smo prišli štirje pacienti in ne trije, kot »ima ona zapisano«. Verjetno so se v trenutku njenega začudenja tudi moji trije »sotrpini« počutili nekako tako: »Nekdo od nas je preveč – kaj bo z njim? Bo moral nazaj domov? Joj ne, samo zapletov ne. Saj sem šele prišel, pa je že nekaj narobe!?«
Kaj bi lahko medicinska sestra naredila oz. komunicirala drugače? Najprej bi »požrla knedl«, kot radi rečemo. V čakalnici bi se »delala, kot da nič ni«, in v pisarni razmislila, kako bo rešila situacijo. Tam bi lahko tudi koga vprašala oz. poklicala, kaj naj naredi. Ko bi ugotovila, kdo od naročenih pacientov je »preveč«, bi najprej njemu razložila, kaj se je oz. bo zgodilo.
Medicinska sestra pa je najprej sprejela »prave oz. ustrezne« paciente in lahko si mislite, kako sva zadnja dva upala, da ne »ostaneva zunaj«. Ostal sem jaz (sicer verjetno tega sploh ne bi pisal) in začelo se je nekaj, čemur sem potem še tri dni govoril »čakaj in morda boš dobil odgovor«. Ta sestra je bila prva, ki mi je rekla: »Počakajte zdravnika, vam bo vse razložil«. Če bi k tej informaciji dodala, kdaj zdravnik pride in kaj mi mora razložiti, bi se počutil razumljenega. Te informacije so bile zame (in so verjetno za vsa-

kega pacienta oz. čakajočo »stranko«) bistvene. Tega se zavedajo na vsakem servisu. Ko nekaj oddate v popravilo, vam povedo, kaj je verjetno treba popraviti in kdaj bo gotovo; če morajo del naročiti, vam povedo, kako dolgo »se čaka« (če tega ne morejo narediti takoj, vas pokličejo). Razumem, da je delo zdravnikov dinamično in se ne ve, kdaj točno bodo na razpolago, ampak to ni bistveno. Bistveno je, da medicinska sestra ve oz. razume, katere informacije želi in potrebuje pacient. Tudi če bi rekla, da pride zdravnik čez eno uro, prišel bi pa čez dve, bi se v trenutku »stika« s sestro pacient počutil, da ga le-ta razume. In to je tisto, za kar smo na začetku rekli, da je v odnosih oz. pri stikih temeljno.

Ko je zdravnik prišel, mi njegova razlaga ni nič kaj preveč pojasnila, sem se pa držal njegovih navodil in šel na oddelek. Ker sem bil tešč, me je na oddelku najprej zanimalo, kako dolgo moram ostati tešč glede na to, da operacija ne bo opravljena danes. Odgovor zdravstvenega tehnika je bil: »Počakajte zdravnika, vam bo razložil«. Kaj bi ta zaposleni lahko naredil bolje? Najprej bi me vprašal, zakaj sem »pristal v njegovi sobi«, kakšen poseg me torej čaka, nato pa mi ponudil, da se bo pozanimal, »kako je z mano«. Ampak jaz sem čakal. Čez eno uro mi je njegov sodelavec na isto poizvedovanje o teščosti odgovoril: »Pa saj vi ne rabite biti tešči!« V čem je bila razlika? Ta zaposleni je vedel, »kaj delam v njegovi sobi« in to pacientu nudi dober občutek. Ve, da je v dobrih rokah in lahko pričakuje, da bo tudi zdravljenje potekalo v redu.

Ravno nasprotno pa na pacienta deluje, ko ga zdravstveno osebje pogosto sprašuje, kako se piše (in »zakaj je tukaj«). Seveda osebje to počne, da ne bi z določeno terapijo zdravilo napačnega pacienta. Toda, če istega pacienta v isti postelji vprašate tri krat na dan, kako se piše, dobi pacient občutek, da je »neznan«, da ga ni. Nikamor se ni premaknil in tisti, ki ga zdravijo, ne vedo, kdo leži v postelji!? Sprašuje se, ali ga bodo pravilno zdravili. Nenehno spraševanje po imenu in priimku ima pri pacientih torej prav nasproten učinek, kot ga ima pri zdravstvenem osebju. Kako rešiti ta paradoks? Šlo bi morda nekako tako: zaposlen, ki skrbi za določeno sobo, bi pri stiku s pacientom povedal ime pacienta in pustil, da ga pacient dopolni s priimkom (ali pa obratno). Enako bi naredil pri navedbi rojstnega datuma: osebje prebere datum in leto »prepusti« pacientu (ali obratno). Tako bi pacient gotovo vedel, da ga (pre)poznajo, osebje pa bi se na ta način prepričalo, da v sobi leži »pravi« pacient. Pomembno je še, da osebje to identifikacijo izvaja primerno glasno, saj ostalim pacientom v sobi ni potrebno (ali celo ne smejo!?) vedeti, kako se nekdo piše in kdaj ima rojstni dan.*

Na to bi opozoril tudi zdravstvenega tehnika, ki je z vsemi pacienti (v sobi) govoril zelo glasno. Spraševal sem se, zakaj je tako strog do mene. Zakaj se dere? Razumem, da začne glasno govoriti s starejšimi pacienti, pri katerih lahko pričakuje naglušnost, pri drugih pa bi lahko začel z normalno jakostjo glasu, ali ne? In šele, ko bi dobil odziv, ali naj govori glasneje (ali tiše), bi se odločil, na koga se bo »drl«, s kom pa bo »prijazen«. Tukaj karikiram, ker hočem povedati, kakšen učinek ima »dretje«: povezujemo ga s strogostjo in/ali prepirom. Predvsem pa se mi ne zdi primerno, da zaradi jakosti glasu zdravstvenega osebja še ostali pacienti (v sobi ali čakalnici) izvedo, kakšne težave ima določen pacient.

Moram pa tudi pohvaliti medicinsko sestro, ki ji je očitno »prišlo na uho«, da postavljam veliko vprašanj. »Kar tako« se je pojavila pri meni in mi poskušala pojasniti, zakaj moram na operacijo, ki bo šele naslednji dan, čakati v bolnici. Zelo sem cenil njen pristop. Ni me ignorirala, pač pa naredila, kar je lahko, da se je odzvala »name« oz. »moje probleme« (nisem bil »kot vsi ostali«, pač pa »tisti, ki je nekaj vprašal«). Mojih problemov ni rešila (še vedno nisem razumel, zakaj moram »cel dan ležati v bolnici«), je pa pokazala, da jih (pre)pozna, »so se je dotaknili«, je torej vzpostavila stik z mano.

Na koncu se bom obregnil še ob komunikacijo zdravnika, s katerega strokovnostjo sem bil nadvse zadovoljen in se tako njemu kot njegovemu nadrejenemu še enkrat zahvaljujem za čas, ki so ga posvetili mojemu zdravljenju. Ne morem pa mimo njegovega zaključnega odziva na moje, zdaj že »tečno« poizvedovanje, zakaj sem moral cel dan pred operacijo odsedeti v UKC. Rekel je: »In v čem je problem?« se obrnil in odšel. Verjetno je problem isti kot pri avtomehaniku, ki mu po dogovoru pripeljete avto na popravilo v četrtek, on pa vam pove, da ga bo popravljal šele v ponedeljek, a da ga vseeno čez vikend pustite pri njem. Če ga medtem potrebujete (oz. ali ste čez konec tedna imeli načrte), vas pa sploh ne vpraša. To, da mora ta avtomehanik pred delavnico vzdrževati precej veliko parkirišče, je pa že drugačen problem, ne komunikacijski.

Skratka, komunikacija je tista, s katero gradimo odnose; tako v zasebnem kot v poklicnem življenju; tako v zasebnem kot v javnem sektorju. Ker so v prvem od nje bolj odvisni, jo tudi bolj, včasih celo preveč spoštujejo. V storitvenih dejavnostih, kot je zdravstvo, komunikacija pogosto odloča o tem, ali so stranke zadovoljne s storitvijo. In dobra komunikacija ne dela razlik glede na izobrazbo in status udeležencev v odnosu. Je (naj)bolj univerzalna, je osnovna potreba vsakega človeka.

*Po standardu za bolnišnice (DNV) je za vse zdravstvene storitve, ki jih izvaja bolnišnica pri pacientu, potrebna pozitivna identifikacija (priimek in ime, datum rojstva, včasih tudi kraj bivanja, če je priimek in ime pogosto, enaki rojstni podatki itd.). Le na ta način zagotavljamo, da je pacient strokovno in varno obravnavan (da dobi pravi pacient pravo terapijo, pravo diagnostiko oz. poseg, pravo zdravilo, pravo hrano, prave izvide…). Center za kakovost in organizacijo, UKC Maribor

Še vemo, zakaj praznujemo 1. maj?

Avtor: Darja Pernek

SINDIKAT UKC MARIBOR

Odpotujmo 127 let v preteklost, v leto 1886, ko so delavci po vseh večjih mestih v ZDA začeli stavkati. Uprli so se delu od ponedeljka do nedelje, od jutra do večera. Dovolj jim je bilo zatiranja in izkoriščanja za minimalno plačilo. Zahtevali so več pravic in osemurni delovnik. V Chicagu so protesti sprva potekali mirno, nato je eksplodirala bomba, ki je ubila osem policistov. Policisti so zato začeli streljati in ubili enajst ljudi. Čez tri leta so na mednarodnem kongresu delavcev v Parizu sprejeli odločitev, da bodo vsako leto v spomin na delavce, ki so takrat umrli, 1. maja organizirali množične demonstracije, stavke in proslave, s katerimi bodo opozarjali na pravice delavcev. Od leta 1895 je prvi maj dela prost dan.

1. maj predstavlja simbol združitve delavskega razreda v boju proti izkoriščevalskemu vodilnemu sloju kapitalistov.

Praznovanje 1. maja se je z letom 1890 začelo tudi na ozemlju današnje Slovenije. Sprva v rudniških krajih, kmalu zatem tudi v industrijskih območjih Trsta, Ljubljane in Maribora. Kot državni praznik je bil uzakonjen leta 1948. Zato delavci še marsikje, predvsem pa na podeželju prvomajsko jutro dočakajo z budnico godbe na pihala. Na ta dan so delavci včasih oblekli svoja najboljša oblačila, v gumbnico zataknili rdeč nagelj in prvomajsko značko ter se odpravili na delavski shod, ki se je običajno zaključil z bučno veselico. V čast 1. maju se postavljajo tudi mlaji, ki predstavljajo simbol svobode ter na bližnjih hribih kurijo kresove. Večina običajev se je k sreči ohranila vse do danes.

Danes je 1. maj znova odlična priložnost za izražanje nezadovoljstva z razmerami. Prav je, da na glas povemo, da se svet mora spremeniti, da morajo zaživeti vrednote, kot so solidarnost, pravičnost in pravna država.

Vse pravice v preteklosti so si delavci izborili sami, ničesar jim ni bilo podarjenega. Danes so kršitve pravic skoraj vsakdanje početje, jemlje se pravica za pravico. Kriza in varčevanje postaja vsesplošen izgovor za nastalo situacijo in delo žal ni več cenjeno. Izgubljamo vsi. Izgubo pravic smo dopustili in jo še dopuščamo, kar je narobe. Kljub stanju v naši državi, ki je do delavstva neprijazna, in razočaranjem nad vsakdanjo politiko, ki je v zadnjih letih delo in delavce razvrednotila, je prav, da ostane podoba praznika dela pozitivna, kajti 1. maj ostaja praznik dela in delavske solidarnosti, je simbol boja za delavske pravice, njihovo ohranjanje in zagotovo je že tudi čas za njihovo krepitev.

Le vsi skupaj, sindikati in delavci lahko delu vrnemo čast in oblast. To lahko naredimo le vsi skupaj in brez iluzij, da bo to naredil kdo drug namesto nas.

Živel 1. maj!

Bila je med nami

prim. prof. dr. ZORA JANŽEKOVIČ, dr. med.
****30. 9. 1918 – ✝17. 3. 2015***

V naši bolnišnici je delovala od leta 1947 do 1984, ko se je upokojila. Leta 1955 je ustanovila odsek, ki se je razvil v oddelek za plastično in rekonstruktivno kirurgijo, na katerem je v šestdesetih letih razvila izvirno metodo takojšnjega kirurškega zdravljenja opeklin. Mariborska metoda zdravljenja opeklin ali metoda zgodnje tangencialne nekrektomije je ime zdravnice in raziskovalke prof. Zore Janžekovič ponesla v sam svetovni vrh opeklinske kirurgije. Postala je ambasadorka mariborske medicine, saj so njen izvirni operativni način zdravljenja opeklin prevzeli v vseh vodilnih svetovnih centrih. To dokazujejo obiski vodilnih strokovnjakov za opekline v Maribor, poglavja o zdravljenju opeklin v vseh pomembnih učbenikih kirurgije, kakor tudi številna strokovna priznanja uglednih tujih univerz in znanstvenih ustanov. Do leta 1986 je bila Zora Janžekovič edini mariborski zdravnik, ki je bila z dvanajstimi zadetki citirana v indeksu znanstvene citiranosti (SCI). S številnimi nastopi in predavanji v medicinskih centrih po celem svetu je širila ugled slovenske medicinske znanosti. Na njen izjemni prispevek k prepoznavnosti lika velikega človeka in požrtvovalnega zdravnika nas bo stalno spominjala spominska tabla, ki smo jo ob proslavi njenega življenjskega praznika postavili ob vhodu na oddelek za plastično in rekonstruktivno kirurgijo.
Ob zaključku življenjske poti prof. Zore Janžekovič se s hvaležnostjo priklanjamo njenemu delu in prispevku pri uveljavitvi slovenskega zdravstva:
Vodstvo in zaposleni v UKC Maribor, Oddelek za plastično in rekonstruktivno kirurgijo UKC Maribor , Zdravniško društvo Maribor in Medikohistorična sekcija Slovenskega zdravniškega društva.

Gregor Pivec
Elko Borko

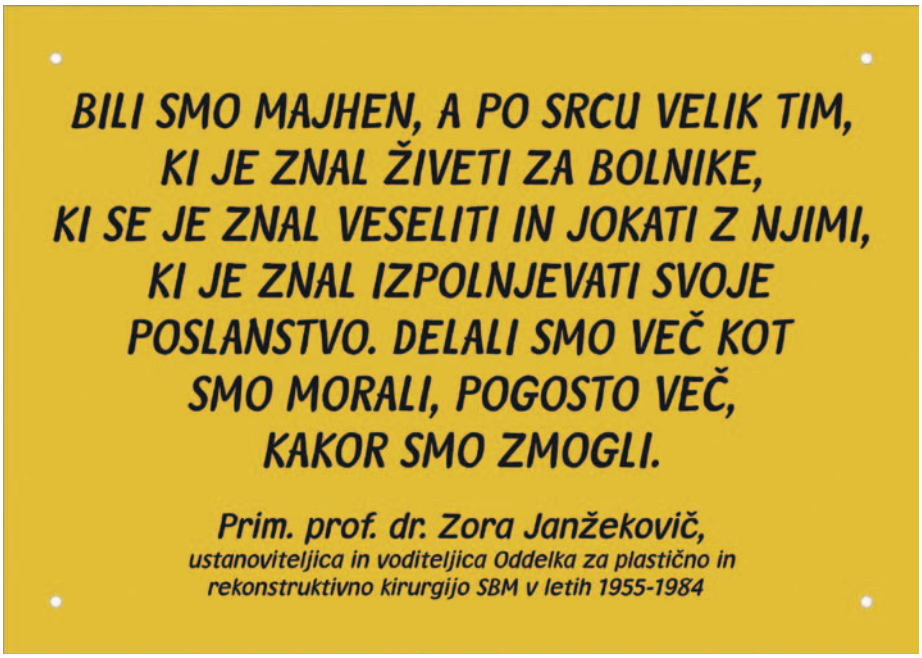

In memoriam

Doc. dr. Anton Veingerl, dr. med.

V 87. letu starosti nas je 11. januarja 2015 zapustil doc. dr. Anton Veingerl, specialist ginekologije in porodništva, nekdanji predstojnik Oddelka za perinatologijo in vodja Odseka za patološki puerperij Splošne bolnišnice Maribor.
Anton Veingerl se je rodil 30. aprila 1928 v Jarenini na kmetiji, kjer sta v družini bili še dve sestri in brat. Osnovo šolo je zaključil v rojstnem kraju leta 1940, ko se je vpisal na srednjo klasično gimnazijo v Mariboru. Po končanem prvem razredu je zaradi vojne prenehal s študijem in ga spet nadaljeval leta 1945. Maturiral je junija 1949. Kot mladinec je sodeloval pri gradnji avtoceste Zagreb–Beograd. Jeseni leta 1949 se je vpisal na Medicinsko fakulteto v Ljubljani, diplomiral pa 26. maja 1955. Svojo strokovno pot je začel 1. julija 1955 kot zdravnik pripravnik v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec. Strokovni izpit je opravil 29. oktobra 1957 v Ljubljani. Še istega leta je svojo strokovno pot nadaljeval v Splošni bolnišnici Maribor, kjer so mu 1. junija 1958 odobrili specializacijo iz ginekologije in porodništva.
Po kroženju na ginekološko-perinatoloških in kirurških oddelkih Splošne bolnišnice Maribor ter na Onkološkem inštitutu v Ljubljani je 11. januarja 1962 opravil specialistični izpit. Poleg rednega dela je bil aktiven tudi v posvetovalnici na Pobrežju. Po specialističnem izpitu je ves čas delal kot namestnik predstojnika oddelka ter dva mandata kot predsednik Sveta organizacije združenega dela porodniškega oddelka in namestnik predsednika komisije za kršitve delovnih dolžnosti II. stopnje Splošne bolnišnice v Mariboru. V letih 1974–1978 je opravljal funkcijo predstojnika Oddelka za porodništvo v Splošni bolnišnici Maribor.
Na medicinski fakulteti v Zagrebu je 5. junija 1975 pridobil diplomo o končanem podiplomskem študiju iz javnega zdravstva. Doktoriral je 27. decembra 1979 na Medicinski fakulteti v Beogradu z zagovorom doktorske disertacije »Javno zdravstveni aspekti imunoprofilakse Rh izosenzibilizacije«. Po opravljenem doktoratu je prevzel naloge in zadolžitve na pedagoškem in znanstvenem področju, na področju mentorstev in predavanj za posamezne profile zdravstvenih delavcev ter študentov medicine. Medicinska fakulteta v Ljubljani mu je 23. decembra 1981 podelila naziv docent za predmetno področje ginekologije in porodništva. 1. novembra 1991 je bil imenovan za vodjo Odseka za patološki puerperij Splošne bolnišnice Maribor. Zdravniška zbornica Slovenije ga je 16. decembra 1994 imenovala za neposrednega mentorja za izvajanje programa sekundariata iz ginekologije in porodništva v Splošni bolnišnici Maribor.
Poleg znanj na področju ginekologije in perinatologije je njegovo znanje obsegalo tudi področja imunologije, genetike in kardiotokografije.
Z drugimi kolegi z Oddelka za perinatologijo je sodeloval pri objavi prispevkov na področju cerklaže, ultrazvočnih preiskav v nosečnosti, preprečevanja sindroma dihalne stiske z glukokortikoidi, tokolize, vakuumske ekstrakcije, amnioskopije in kardiotokografije ter nadzora ploda med porodom. Opravljal je tudi vlogo mentorja pri številnih diplomskih nalogah.
Spominjali se ga bomo kot umirjenega in sposobnega strokovnjaka, ki je veliko prispeval k razvoju porodniškega oddelka, ter kot skrbnega soproga in očeta.

Doc. dr. Faris Mujezinović, dr. med.

In memoriam

Erika Razboršek

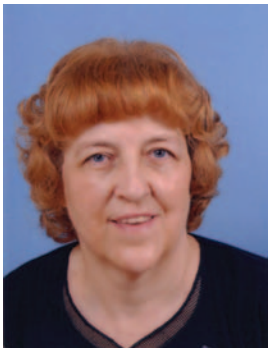

Težko je pozabiti človeka, ki ti je bil drag,
še težje je izgubiti ga za vedno, a najtežje je,
naučiti se živeti brez njega.

V 62. letu starosti nas je zapustila naša draga upokojena sodelavka Erika Razboršek, rojena Pistotnik. Rodila se je 23. oktobra 1953 v Mariboru. Že kot majhna deklica je imela izreden čut za soljudi. Po končani osnovni šoli se je vpisala na Srednjo zdravstveno šolo Juge Polak. V takratni Splošni bolnišnici Maribor se je zaposlila 1. julija 1972, in sicer kot medicinska sestra babica na Oddelku za porodništvo, kjer je vztrajala vse do upokojitve 1. avgusta 2012. V tem času so ji bile zaupane številne zahtevne naloge, ki jih je kot pomočnica glavne medicinske sestre oddelka vestno in zanesljivo izpolnjevala. Veliko je pripomogla pri doseganju načrtovanih ciljev za izboljšanje babiške nege porodnic, nosečnic in otročnic. Sodelovala je v Šoli za starše ne samo kot predavateljica, temveč tudi kot koordinatorka predavanj. Bila je mentorica študentom Fakultete za zdravstvene vede, aktivna članica v DMSZTB Maribor, predstavljala pa je tudi vez med sindikatom bolnišnice in zaposlenimi oddelka. Njena zavzetost pri delu in predanost oddelku ni bila prezrta – nagrajena je bila s srebrnim znakom Zbornice zdravstvene in babiške nege – Zveze strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije za življenjsko delo, ki ji je veliko pomenil.
Čas je tekel in sledile so upokojitve sodelavk, od katerih se je Erika poslavljala zmeraj z lepo mislijo in stiskom rok. A svoje upokojitve žal nikoli ni sprejela. Nekje v njeni duši je bila bolečina, ki je tlela in tlela. Nenadna vest, da je odšla, nas je vse zelo pretresla. V naših srcih je zapustila svetlo sled svoje dobrote in plemenitosti.

Kolektiv Oddelka za perinatologijo
Upokojeni sodelavci Oddelka za perinatologijo
Prijateljica Zlatka Marzidovšek

Zahvale

Zahvala in pohvala

Želela bi se zahvaliti Oddelku za splošno ginekologijo in ginekološko urologijo, kjer so mi opravili kirurški poseg in sem bila hospitalizirana. Ni pravih besed, ki bi izrazile mojo hvaležnost.
Posebna zahvala gre prof. dr. Igorju Butu. S svojo prijaznostjo, dostopnostjo in potrpežljivostjo (lahko ga opišem s samimi presežniki) je velika tolažba in pomoč v času bolezni.
Takšen zdravnik je res lahko zgled. Vse zdravstveno osebje na tem oddelku je s svojo prijaznostjo nad povprečjem. V času hospitalizacije sem sobivala s sedmimi pacientkami, ki so delile isto mnenje.
Priprava na poseg je potekala z jasnimi navodili. Pomirjujoče besede in nenehna skrb anesteziologa ter vseh prisotnih, ki so asistirali pri operaciji, so bili v veliko oporo.
Na intenzivni negi lahko rečem, da delajo angeli. So skoraj neslišni, pa vendar nenehno prisotni, skrbni in tolažilni ob našem stokanju zaradi bolečin in slabosti.
Tudi med okrevanjem v sobah je bilo enako. Osebje se je iskreno zanimalo za nas. Ne samo med vizito, temveč večkrat na dan. Na obhodih po sobah so nas vprašali kako se počutimo, ali nas kaj boli, ali kaj potrebujemo. Niso bili neprijazni, čeprav bi lahko včasih upravičeno bili, ko je kakšna bolnica po pomoti pritisnila na gumb za klic v sili. Nemudoma so se odzvali, kljub obilici dela.
Tudi hrana je bila zelo dobra in prijazno postrežena.
Ne smem izpustiti niti čistilk, ki neprestano, brez godrnjanja čistijo po polnih sobah.
Sedaj veste, zakaj ne morem imenovati nikogar posebej po imenu. Vsakemu, ki bi ga spregledala, bi naredila krivico.
Vsi so izjemni – svetle zvezde našega temnega neba!

Irena Krčmar

Zahvala pediatričnemu oddelku v Mariboru

V času maturitetnih izpitov sem na žalost zbolela in pristala na pediatričnem oddelku v UKC Maribor.
Zame je to bilo zelo stresno obdobje, saj sem v času bolezni morala še opravljati maturitetne izpite. Zato bi se rada zahvalila celotnemu mariborskemu oddelku za pediatrijo, še posebej prof. dr. Nataši Marčun Varda in sestrama Moniki Pevec in Valeriji Klemenčič, ki so mi v teh težkih trenutkih nudile vso podporo, mi pomagale, da sem med zdravljenjem lahko opravljala maturo v rednem roku in mi hkrati pomagale, da sem premagala bolezen.
Najlepša hvala za vso vašo pomoč in prijaznost!

Maturantka Nadja Žunkovič

V preteklih dneh sem bil pacient na Oddelku za abdominalno kirurgijo UKC Maribor, kjer sem bil tudi operiran zaradi trebušne kile.
Moja izkušnja s celotnim osebjem oddelka, še posebej s prof. dr. Potrčem, ki me je tudi operiral, je resnično tako zelo pozitivna, da le stežka strnem vse svoje občutke v nekaj besed. Eno je odnos s pacienti, povsem nekaj drugega pa je srčnost, ki sem je bil v preteklih dneh v vašem zavodu deležen. Četudi bi si, ker sem po naravi bolj kritičen, želel najti vsaj eno malenkost, ki bi me zmotila, tega nikakor ne morem, saj je bilo vse krepko nad mojimi pričakovanji.
Toliko strokovnosti, predvsem pa topline in srčnosti, kot sem je bil deležen pri vas, bi si želel, da postane normativ te družbe v vseh njenih segmentih.
Za konec naj še povem, da sem o svoji izjemni izkušnji govoril s številnimi ljudmi, predvsem pa bom o njej še govoril v prihodnje, kajti prav je, da ljudje vedo, kako visok nivo zdravstvene oskrbe dosega vaš zavod. Še enkrat izjemna zahvala izjemnemu kirurgu in človeku velikanu doktorju Potrču!

S prijaznimi pozdravi / С наилучшимипожеланиями.

Kazahstansko - Slovenski poslovni klub
Казакстандык - Словендікбизнес-клубы
Казахстанско-Словенскийбизнес-клуб

Spoštovani,

živimo v času in družbi, ko človeško oko vidi le negativno. Za dobro opravljeno delo pa le redko slišimo besedo hvala. Stari rek pravi: »Zdravje je naše največje bogastvo«, a se tega zavedamo šele takrat, ko je le-to že ogroženo.

Zato mi dovolite, da se zahvalim vsem zaposlenim UKC Maribor za njihovo strokovno in vestno opravljeno delo ter prijazno komunikacijo v času moje hospitalizacije na travmatološkem oddelku.

Še posebej bi želel izpostaviti gospoda dr. Andreja Črete nika, ki mi je s svojim profesionalnim pristopom, visoko ravnjo komunikacije in vestnim delom zmeraj dajal občutek, da nisem le en od mnogih pacientov.

Prav tako ob tej priložnosti izrekam pohvalo dr. Tomažu Friedrichu, ki se je pri mojih ultrazvočnih pregledih izkazal kot zelo profesionalen in komunikativen.

Pri nadaljnjem delu želim Vam in vsem zaposlenim v UKC Maribor še veliko uspehov.

Lep pozdrav.

Tomaž Muršič

Pohvala

Rada bi se zahvalila celotni ekipi nevrološkega oddelka, saj so zame v dnevih bolečine pričarali raj z njihovimi nasmehi, solidarnostjo in humanostjo. Še posebej bi se rada zahvalila sestram Betki, Mariji, Tatjani, Janji, Olgi, študentki zdravstvenih ved Rebeki ter seveda zdravnici Gordani Horvat Pinterič za vso oskrbo in pomoč, ki so mi jo nudile. Njihovi nasmeški so mi z dneva v dan dali moč za premagovanje in bolezni. Pravijo, da si lep dan ustvarimo sami in so ljudje, ki ga pomagajo soustvariti – hvala, da obstajate!

Berisha Nastja

Zahvala
Oddelku za nevrologijo UKC Maribor

Težko je verjeti, da se srečujemo že več kot deset let. Leta hitro minejo, bolezen pa ostaja. Pride čas, ko je močnejša od mene. Takrat me ni strah, ker vem, kje dobim pomoč. Nikoli mi niste odrekli pomoči in še vedno se je našla rešitev za mojo težavo.
Hvala za vsak nasmeh, ki mi pravi, da se bo vse uredilo, za vsako spodbudno besedo in čas, ki mi ga posvetite kljub vsemu delu. Občudujem vaš optimizem, voljo in moč.
Posebna zahvala je namenjena ekipi, ki bije boj z multiplo sklerozo. Niti si ne upam pomisliti, kakšno bi bilo življenje brez vas. Še enkrat iskrena hvala, kmalu se spet vidimo.

Renata Ž.

Zahvala osebju Oddelka za kardiokirurgijo

Oktobra 2014 sem bil sprejet na oddelek zaradi operativnega posega menjave zaklopke na srcu. Seveda sem v bolnišnico odšel s strahom in mešanimi občutki. Toda že ob sprejemu, razlagi in pogovoru o operaciji z dr. Juričem me je strah minil. Moje zaupanje se je izkazalo za upravičeno, saj je ekipa svoje zahtevno delo opravila odlično.
K dobremu počutju in okrevanju po operaciji so ogromno pripomogle medicinske sestre z zdravnikom na čelu, s svojo prijaznostjo, dobro voljo in strokovnostjo.
Najlepša hvala vsem.
Prav tako gre zahvala tudi vam, dr. Guličeva, ki ste me zdravili pred tem, me napotili na operacijo in me na oddelku pregledovali z ultrazvokom.

Vaš hvaležni pacient,

Adolf Simonič

Nasmeh

Nič nas ne stane, a deluje zdravilno!
Hvala Doroteji, Nataliji in celotni kirurški ekipi abdominalne kirurgije UKC Maribor.

Vaš pacient,

Ištvan Hajdu

Spoštovani na Oddelku za abdominalno in splošno kirurgijo!

43 let sem preživel v tej bolnišnici kot soustvarjalec medicine, ki naj bo v ponos ustanovi.
V letošnjem letu sem imel dvakrat priložnost spoznati, kako je, ko si na tisti drugi strani – kot pacient. Nazadnje pri vas na vašem oddelku. Zapuščam ga z globokim spoštovanjem in hvaležnostjo za vse dobro, kar ste napravili zame.
Niste samo pravi profesionalci vsak na svojem področju, ste tudi po človeški plati takšni, kot si jih v zdravstvu lahko le želimo!
Hvala za vsako prijazno besedo, nasmešek, ki lahko pomeni veliko.
Iskrena hvala vsem. Ostali boste v mojem spominu kot edinstven oddelek.

Prim. prof. dr. Erih Tetičkovič

Zahvala!

Z veseljem napišem pohvalo za strokovno in zelo prijazno osebje v UKC Maribor - od sprejema pacienta na pregled do dogovora za operacijo pri prof. Potrču, hospitalizacije, priprave na operativni poseg, dobro načrtovanega in izvedenega operativnega posega doc. dr. Horvata in posledično dokaj dobrega post operativnega stanja očeta že takoj po operaciji (odstranitev želodca) in to pri 85 letih starosti. Oče pravi, da se je pri vas zelo dobro počutil. Vse pohvale! Najlepša hvala tudi vsem medicinskim sestram in strežnicam za vso prijaznost.

Olga Umbreht

Izjemna zahvala gre zdravnikom abdominalne kirurgije, s prim. dr. Koželjem na čelu. Prisrčno se zahvaljujem dr. Gajzerju za izjemno uspešno opravljeno delo ter vso skrb v času okrevanja in vse odgovore na moja vprašanja ter dr. Gajškovi in dr. Krebsu za vso strokovno in moralno podporo v času mojega zdravljena.
Zahvalo namenjam tudi marljivim sestram 11. in 12. etaže, predvsem sestram Doroteji, Marijani, Nevi, Marti, Romani, Vesni in ostalim. Posebno zahvalo namenjam srčni sestri Anki za nesebično pripravljenost pomagati v vsakem trenutku!
Ne nazadnje moram pohvaliti negovalko prostorov Lidijo, ki svoje delo opravlja vzorno in pri tem z nasmehom in dobro voljo vnaša sonce v bolnikovo srce.
Hvala vsem!

Hvaležna pacientka Marija s svojci

Zahvala!

Zlate roke prof. dr. Stojana Potrča in njegove strokovne ekipe so mi vrnile življenje matere, žene, babice. Hvala vam! Teh vaših stiskov rok in objema ne bom nikoli pozabila.
Angeli v modrem iz 10. etaže – ne morem verjeti, da prav nobena od vas nikoli ni pristopila slabe volje. Ura ni bila pomembna. Z dobro voljo in pomirjajočim glasom ste mi nesebično pomagale. Bila sem težek pacient, pomagale ste mi se postaviti na noge in danes odhajam novemu življenju naproti! Hvala za vse.
Želim, da tisti, ki krojijo vašo usodo, končno uvidijo, da si zaslužite vsaj dostojno plačilo, kajti naziv medicinska sestra so razvrednotili.
Dragi »moj« profesor in njegova zdravniška ekipa, ostanite še naprej tako dragi, strokovni in človeški, kot ste bili do sedaj. Rada vas imam! Sestre - kolikokrat so bile vaše oči utrujene, a pomoči nam pacientom niste odrekli – zdržite!

Lidija Jelena Krumpak

Nekaj misli po odhodu iz UKC Maribor

Moja babica je znala reči: »Človek ima vedno eno opeko v arestu (zaporu), eno pa v bolnišnici.«
Sama imam v bolnišnici več kot eno opeko in upam, da v zaporu zame ne bo nobene.
Kar pogosto me zdravstvene težave prisilijo, da zaidem v to stavbo, ki že nekaj časa nosi naziv UKC Maribor. Doslej sem iz te stavbe vedno odšla zadovoljna. Ne samo zaradi uspešnega zdravljenja, ampak tudi zaradi vedno korektnega, zavzetega odnosa osebja in strokovnega pristopa.
Že več let hodim v revmatološke ambulante. Z zavzeto strokovno obravnavo krotim posledice revmatoidnega artritisa in v timu revmatologov, še posebej pri osebnem revmatologu doc. dr. Iztoku Holcu, vedno najdem spodbudo, pomoč in pozitivno strokovno odločitev.
Za menoj je sedem operacij. Nazadnje dve ortopedski operaciji na stopalih. Izredno težko sem hodila, da o iskanju primernih čevljev niti ne govorim. Težko sem se odločila za poseg. A na osnovi poljudne razlage in strpnih odgovorov kirurga na moja številna vprašanja je bila odločitev lažja. Ni mi žal. Preostanek življenja bi želela hoditi v udobnih čevljih in brez večjih bolečin. Doslej je bilo zelo hudo.
Spoštovani Tomaž Bajec mi je uspešno operiral hallux valgus na obeh nogah. Vložil je vse svoje znanje, jaz pa pozitivno misel in upanje na uspeh.
Medicinsko osebje v četrti etaži me je po obeh operacijah halluxa valgusa budno spremljalo in mi lajšalo bolečine z zdravili in toplo besedo. Spoštovano zdravstveno osebje v ortopedski ambulanti, posebej medicinska sestra Mateja Menhart, mi je priskočila na pomoč, ko sem bila ob že manjši nevšečnosti po operaciji v dvomih in skrbeh. Zame je bila to neprecenljiva pomoč.
Ne nazadnje želim pohvaliti Andrejo Zorko iz pisarne na ortopedskem oddelku. Ta gospa je zame dobra vila. Psihologijo pacienta ima v malem prstu, zraven tega ima še veliko srce. Velikokrat je odgnala mojo skrb, pomagala pri vzpostavljanju potrebnega stika z zdravnikom in vedno je bila iskreno prijazna.
Zame je vse našteto zelo dragoceno.
Moja iskrena hvala in spoštovanje vsem. Vsem želim zdravja in osebnega zadovoljstva pri delu, ki je izredno zahtevno, vedno bolj pod drobnogledom, večkrat neobjektivno kritizirano. Zato sem si dovolila pisati o pozitivnih večletnih izkušnjah.

Dragica Brumen Čolnik

Duhovna oskrba v UKC Maribor

Katoliška cerkev ima kapelo Antona Martina Slomška v zgradbi Oddelka za ORL in očesne bolezni, in sicer v kleti 2. Dostop do kapele je iz smeri drugih oddelkov možen po podzemnem hodniku. Sveta maša je vsak dan od 19.24 do 19.54, kar pacientom omogoča vrnitev na oddelek do 20. ure. Duhovnik je dosegljiv na telefonski številki 031467846.

- Sveta spoved je pred sveto mašo ali po njej in po dogovoru.
- Obisk duhovnika, ki ga lahko pokličete ob vsakem času, honorira UKC Maribor.
- Verski tisk bolnikom poklanja Slovenska Cerkev.
- Evangeličanska cerkev ima sedež na Trubarjevi ulici 1 v Mariboru. Dosegljivi so na številki 02250 21 60.
- Srbska pravoslavna cerkev ima sedež na Tržaški cesti 13 v Mariboru. Dosegljivi so na telefonski številki 031 774-394.
- Islamska skupnost v Sloveniji ima v Mariboru sedež na Zagrebški 47. Dosegljivi so na telefonski številki 031838-548.

Iz kuhinje

Piše: Daniel Šlamberger

AJDOVA TORTA Z BRUSNIČNO KREMO

Sestavine za 12 kosov:

- 5 jajc
- 25 dkg sladkorja
- 9 dkg ajdove moke
- žlica pšenične moke
- žlica jedilnega škroba
- žlička pecilnega praška

Nadev:

5 dl sladke smetane
3 dl brusnične marmelade

Beljake ločimo od rumenjakov in jih stepemo v trd sneg; med stepanjem postopoma dodajamo sladkor. V sneg najprej vmešamo rumenjake, nato pa na zmes presejemo ajdovo in pšenično moko skupaj z jedilnim škrobom ter pecilnim praškom in zmešamo. Dobljeno maso prelijemo v model in pečemo 40–50 minut pri temperaturi 180° C.
Polovico sladke smetane čvrsto stepemo in vanjo vmešamo brusnično marmelado. Torto prerežemo in jo namažemo z brusnično kremo. Celotno torto premažemo s preostalo smetano, obod torte pa potresemo s prepraženimi mandljevimi lističi.

DUŠENA GOVEDINA S ŠPINAČO

Količine za 4 osebe:

- 500 g špinače
- 250 g govejega stegna
- 2 žlici sončničnega olja
- 2 stroka česna
- 2 žlici sojine omake
- belo vino
- bazilika
- sol, poper

Špinačo očistimo, operemo in narežemo. Goveje zrezke narežemo na trakove. V ponvi segrejemo olje in postopoma dodajamo trakove govejega mesa. Mešamo in pražimo približno 5 minut, nato meso vzamemo iz ponve. V ponev damo strt česen in špinačo. Dušimo približno 1 minuto, nato dodamo opraženo meso, prilijemo sojino omako in vino. Dušimo in mešamo 5 minut. Nazadnje dodamo sesekljano baziliko. Dobro premešamo in takoj ponudimo.

Šale

»S čim se pa preživljaš?«
»Z zimskimi športi.«
»Smučaš?«
»Ne, na urgenci delam v mavčarni.«

* * *

»Kako to, da te ne vidim več s tisto blondinko?«
»Zdravnik mi je prepovedal, da se shajam z njo.«
»Zdravnik?«
»Ja, rekel mi je, naj jo pustim pri miru, če hočem še živeti.«
»Je s teboj tako hudo?«
»Ne, zdravnik je njen mož.«

* * *

Uradnik pride k zobozdravniku in pove, da ga strašno boli zob.
»Vzemite teh pet obrazcev, jih izpolnite ter se vrnite naslednji teden« mu reče zobar.
Kaj? Tri tedne? Doktor me lahko sprejme šele čez tri tedne? je nejeverno vzkliknil možakar v telefonsko slušalko.
»Ja,« je odgovorila medicinska sestra.
»Ta čas lahko že umrem!« se je razburil možakar.
»Če se bo to zgodilo, prosim, da seznanite svojo ženo naj nas pokliče in odpove rezervirani termin.«

* * *

Babica v porodnišnici je dejala ženski, ki je bila tik pred porodom:
»Če želite, je lahko pri porodu navzoč tudi bodoči očka.«
»Ne, to pa ne! Kaj pa, če slučajno pride moj mož?«

* * *

Pacient v operacijski sobi boječe opazuje priprave na operacijo.
»Oprostite moji nervoznosti in radovednosti, toda to je moja prva operacija,« reče pacient.
»Kar brez skrbi, moja tudi,« mu odgovori kirurg.

* * *

Pacient pred operacijo vpraša kirurga: »Je operacija, ki jo boste izvajali na meni, zelo nevarna?«
»Lahko bi se reklo. Vsaka peta nam uspe!«
»Potem je pa tveganje zares veliko.«
»Za vas niti ne. Imate srečo. Danes smo operirali že štiri - in vsi so umrli.«

* * *

»Gospa, so vam očala kaj pomagala?« zanima okulista. »Rekli ste, da pred očmi vidite črne pike. Je zdaj kaj bolje?«
»Seveda je bolje in to veliko bolje. Sedaj tiste pike vidim dosti bolj razločno, pa še veliko večje so.«

* * *

Prvi psihiater: »Imam prav poseben primer!
Eden izmed mojih pacientov ima razcepljeno osebnost!«
Drugi psihiater: »Saj to ni nič posebnega.«
Prvi psihiater: »O, pač – oba mi plačata!«

* * *

Zdravniku ne uspe pripraviti debelušne gospe, da bi shujšala. Zato ji pri naslednjem obisku izroči posebne tabletke. Ženska jih nekaj časa debelo gleda, nato pa izdavi: »Koliko jih pa moram pojesti vsak dan?«
»Nobene. Vsako uro jih trikrat potresite po tleh in nato spet vse poberite. Garantiram vam, da boste v enem tednu shujšali vsaj za dva kilograma.«

Pravopisni kotiček

JE POTREBNO ALI JE TREBA?

Katera poved je pravilna?
Določena področja je potrebno okrepiti.
ali
Določena področja je treba okrepiti.

Pravilna je druga poved, čeprav pogosto zasledimo napačne zapise besedne zveze potrebno + nedoločnik in jih zato popravljamo v treba + nedoločnik, saj tako narekuje Slovenski pravopis.

Napakam se lahko izognemo tako, da se pri pisanju te besedne zveze vprašamo, ali lahko pridevniško besedo POTREBNO zamenjamo s TREBA. Če jo lahko, potem je TREBA pravilna izbira.

Na primer:
Njivo je potrebno jeseni preorati.
Pravilno: Njivo je treba jeseni preorati.

Roke je potrebno večkrat umiti.
Pravilno: Roke je treba večkrat umiti.

Pravilni zapisi pridevnika POTREBEN:
Potreben je dež.
Za življenje je potreben kisik.
Nabavili smo potrebne pripomočke.

Pripravila: Urška Jodl Skalicky
Vir: Slovenski pravopis (2001), Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
Slovar slovenskega knjižnega jezika. Elektronska izdaja.
Slogovni priročnik Evropske komisije
Izroček predavateljice mag. Rade Lečič

Pustno vzdušje v UKC Maribor

Napovednik dogodkov

NAZIV SREČANJA	DATUM SREČANJA	LOKACIJA SREČANJA	INFORMACIJE/ PRIJAVE
XXV. srečanje pediatrov in XII. srečanje medicinskih sester v pediatriji	10.–11. 04. 2015	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
13. srečanje fizioterapevtov	16. 04. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Perkutana endoskopska gastrostoma – učna delavnica	14.05.2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
EFIC – Internacionalna šola evropske bolečinske federacije	17.–21. 05. 2015	UKC Maribor, MF Maribor	www.ukc-mb.si
Iz prakse za prakso	22.–23. 05. 2015	MF Maribor	www.ukc-mb.si
Bedjaničev simpozij	29.–30. 05. 2015	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
1. strokovno srečanje izvajalcev zdravstvene nege v infektologiji »Zdravstvena nega starostnika«	29.–30. 05. 2015	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
5. mariborska šola UZ diagnostike v ginekologiji in perinatologiji	10.–11. 09. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
UZ vodeni žilni dostopi	24. 09. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
7. Černičevi dnevi	16. 10. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
80-urni tečaj izobraževanja za dodatna znanja iz paliativne oskrbe	22.–23. 10. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
II. strokovno srečanje mednarodno srečanje izvajalcev zdravstvene nege v dermatovenerologiji v Mariboru	6.–7. 11. 2015	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
XII. dermatološki dnevi	6.–7. 11. 2015	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
80-urni tečaj izobraževanja za dodatna znanja iz paliativne oskrbe	12.–13. 11. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Oskrba dihalne poti	20.–21. 11. 2015	MF Maribor	www.ukc-mb.si
80-urni tečaj izobraževanja za dodatna znanja iz paliativne oskrbe	10.–11. 12. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si